Anul XIII.—No. 35. EXEMPLARUL 15 BANI IN TÓTĂ ŢARA Luni 28 August (9 Septembre) 1895.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Calendar pe 1895

Ortodox

Duminecă 28 August— Cuviosul Păr. Pimen.

Catolic

Duminecă 8 Septembre.—† **Nascerea sfintei Marii.**

Soarele rĕsare 5.32 ; apune 6.22.

VIAŢA LA BAI

Cățelul pămîntului

E vorba de Stacojilă... Nu'l cunoaşteţi? Imĭ pare rĕŭ! Dar nu face nimic. Să vi'l *recomandarisesc* eŭ.

Stacojilă e cel maĭ fain tăbăcar din Tabacĭ... Asta-ĭ *prima*.

Al doilea, Stacojilă are nevastă aşa de nurlie cum nu se găseşte nu numaĭ în Tabacĭ, dar nicĭ în toată *capitalia*...

Al treilea, Stacojilă e aşa de urît că toată mahalaua l'a poreclit *Cățelul pămîntuluĭ*...

Al patrulea, Stacojilă e bogat ca un tăbăcar şi *galantom* ca un boier de ceĭ marĭ...

Şi... Ăsta'ĭ Stacojilă cu tot dichisul şi *taclirul* luĭ... Dacă vĕ place bine, dacă nu sănătate şi la vară bucate.

* * *

Urît, urît Stacojilă... Dar, uite, aşa urît cum e, Stacojilă *farmecă* cu *polioniĭ* de aur şi cu *bumăscile* de hîrtie.

Na!... Drăcia draculuĭ!... Uitaĭ ca focul să vĕ spuĭ că Stacojilă e un berbant de mâna întâĭ! Da, zĕŭ; aşa e Stacojilă şi'ĭ e bine, cum mi-ar fi şi *mie*...

Cică *conchistele* 'mnealuĭ se numĕră cu miile, nu aşa şi pe dincolo... Cel puţin aşa zice lumea... Eŭ, unul, nu garantez de loc de aşa ceva. Şi nicĭ voĭ garanta câte zile voĭ trăi.

Şi, la adicătelea, ce'mĭ pasă mie?... Facă la conchiste câte o vrea şi câte o putea!... Treaba luĭ!...

Treaba mea e să vĕ istorisesc ce a păţit Stacojilă la băĭ în vara asta... Da, asta e treaba mea. Pentru că Stacojilă s'a dus la băĭ cu Zamfira, — consoarta 'mnealuĭ, — ca să scape de căldura şi şi de praful din Bucureştĭ şi ca să facă şi el pe *rîiosul* ca alde nea Petre şi nea Ghiţă, moftangiĭ curaţĭ din mahala, iar nu ca 'mnealuĭ piele subţire şi pungă groasă...

* * *

Şi unde credeţĭ că s'a dus?... Uite acolo unde se duc ceĭ cu saftianul şi *pojijia* 'mnealuĭ... Acolo...

Unde Oltul între malurĭ
Colcoteşte spumegând.

Adicătelea la Călimăneştĭ... Ca să facă băĭ în Olt, cură de apă de Cuciulata şi plimbărĭ zilnice în Ostrov.

A maĭ luat cu el şi pe finu-seŭ Petrache, *confidentul* conchistelor luĭ şi copilul rĕsfăţat al caseĭ.

Zic copil... Dar numaĭ copil nu e... E un ştrengar de vre-o 25 de anĭ, glumeţ la toartă şi frumuşel, nu glumă..,

Stacojilă se înebuneşte după el... Il face haz nevoe mare, îl ţine pe bere şi de mâncare şi'ĭ dă parale pe toată ziua...

Şi, zĕŭ, pricepeţĭ, că finul Petrache nu se supăra de fel d'aşa ceva... Primeşte bunătăţile naşuluĭ ca şi confidenţele luĭ... Ba, une-orĭ, finul dă şi sfaturĭ naşuluĭ. Il ajută în intrigile'ĭ amoroase. Şi'l face să iasă cu bine din cele maĭ ale draculuĭ încurcăturĭ.

Pentru că aşa e finul!... Deştept, pişicher şi priceput în toate.

* * *

E pe'nserate. Naşul şi finul se plimbă prin Ostrov admirând lumina electrică care face să scînteeze frunzele verzĭ ale arborilor.

De odată naşul se opreşte şi zice zimbind şi clipind din ochĭ finuluĭ:

— Nu ştiĭ una?

— Nu, naşule.

— Am făcut o conchistă.

— Ia tacĭ?... Aşa de iute!

— Ce iute... Umblu după ea de douĕ zile... Prea mult.

— Auzĭ mult... Dar eŭ nicĭ în douĕ săptămânĭ nu izbutiam să...

— Tu eştĭ prost şi d'aia. Nu ştiĭ cum să te ieĭ şi asta e.

— Şi... conchista?

— Răpitoare... O *marcheză*. Curat *marcheză*... Mi a dat chiar astă seară întîlnire...

— Unde?...

— La ea acasă. Are odaie în sat... Dar nu ştiŭ cum se fac.

— De ce?

— Vezĭ că Zamfira... Cum s'o las singură la otel.

— Dar eŭ unde sunt, năşicule. Iĭ cârpesc una şi bună, de o să creadă năşica cu ochiĭ închişĭ.

— Bravos!... Dar ce o să'ĭ spuĭ, ca să fim la o vorbă.

— O să'ĭ spuĭ... iată că te aĭ încurcat la cărţĭ şi câştigĭ nevoe mare...

— Aşa... Maĭ ales, spune'ĭ că câştig mult, foarte mult... Asta'ĭ place!... N'o să zică nicĭ pss!... *Bravos*, Petrăchiţă. Să ştiĭ că aĭ un cadoŭ de la mine.

— Dar nu'mĭ trebue, naşule. Par'că cine ştie ce treabă mare am făcut!...

— Las'că ştiŭ eŭ ce ştiŭ. Tu, fuga la Zamfiriţa şi eŭ zbor la marcheza mea.

— Petrecere bună, naşule.

— Asemenea, finule.

Şi naşul şi finul se despărţiră, eşind din Ostrov.

* * *

Nicĭ că trecu ca la un ceas şi locuitoriĭ Călimăneştilor, dacă ar fi fost deştepţĭ, ar fi vĕzut pe *Cățelul pămîntuluĭ* alergând ca un fulger pe strada ce duce din sat la otel.

Şi'n ce hal, mare Dumnezeule!... Cu hainele la subţioară, fără ghete şi fără pălărie, iar câiniĭ satuluĭ în droaie după el lătrând în gura mare.

Aţĭ priceput ce s'a întâmplat...

Bărbatul *marchezei* sosise fără veste şi după ce *scuturase* pe Stocojilă de parale, îĭ *scuturase* şi *burduful*.

Iată toată comedia şi iată de ce fugea Stocojilă de rupea pămîntul.

A ajuns la otel.

Ce te facĭ însă Stacojilă?... Cum să intri în halul ăla în odae la tine? Ce o să zică Zamfiriţa?

Gândurile astea îĭ trecu ca fulgerul prin cap când de odată o idee luminoasă îĭ străbătu mintea...

— Finul!... strigă el.

Şi fără să maĭ piarză vremea se repezi spre odaia luĭ Petrache.

* * *

Uşa era închisă. Dar nu maĭ stete să bată. Duduiturile luĭ pe scărĭ şi prin coridoare deşteptaseră pe pasagerĭ carĭ deschideaŭ uşile.

Stacojilă vĕzu primejdia cât aĭ clipi la un ochiŭ. Puse umărul în uşă, se opinti şi zăvorul se duse draculuĭ.

Uf!... iată'l în odae... Douĕ ţipete rĕsunară însă în aceeaşĭ clipă, la cari un get de mânie rĕspunse îndată:

— Zamfiriţa cu finul!... răcni Stacojilă.

— Tacĭ, năşicule, nu face scandal... . . . . .

Ce să maĭ facă *scandal?* Era prea *tăbăcit* ca să maĭ aibă poftă de aşa ceva. A tăcut *mîlc* până la Bucureştĭ, unde a şi plecat a doua zi.

Restul să'nţelege...

Stacojilă,— slăbăciune ce să'ĭ facĭ,— s'a împăcat cu Zamfiriţa, iar pe finul l'a dat draculuĭ de pomană.

Marion

CARTEA VIETEĬ

O femeie e dispusă în tot-d'a-una să facă bine chiar şi rĕul.

* * *

In literatură, uitarea e cea maĭ crudă judecată.

* * *

Indată ce trecutul devine istoric, prezentul nu'l maĭ cunoaşte.

* * *

S'aŭ vĕzut oamenĭ perzêndu-se prin calităţile lor şi popoare scăpându-se prin defectele lor.

* * *

Facultatea de a face mult rĕŭ e maĭ comună de cât aceea de a face puţin bine.

* * *

A se cunoaşte şi a se stima, este a se iubi.

ŞTIINŢA

(Numĕrul stelelor.— Vindecarea arsurilor.— Vătămările aduse de cafea.

Se ştie că după indicările congresuluĭ astronomic din 1887, observatorul din Paris procedează la redactarea unuĭ catalog internaţional al stelelor. Aceasta e ceea ce am putea numi *astronometria* prin asimilare saŭ sistemul de antropometrie al d-ruluĭ Bertillon.

Astronomiĭ de pe planeta numită *Pămênt* carĭ proced la acest recensemênt aŭ avut buna idee de a însărcina cu această lucrare pe d-şoara Klumpke, ajutoare de astronom la observatorul din Paris şi care are titlul de doctor în ştiinţă.

Deja 180 de clişeurĭ aŭ fost scoase, observate şi repetate. Unele nu conţin de cât vre-o 10 stele: asta formează desertul de pe cer. Altele maĭ bogate şi maĭ populate, conţin până la 1.500; media este de 335 de stele pe fie-care clişeŭ.

Catalogul întreg va coprinde aproape 3 milioane stele; o frumoasă cifră mi se pare.

*¡E destul a citi faptele diverse din gazete spre a se convinge orĭ-cine că accidentele ocazionate de foc sunt din cele maĭ numeroase

Ele sunt foarte adesea mortale, fie că îngrijirile n'aŭ fost date imediat, fie din cauza insuficienţeĭ tratamentuluĭ aplicat.

Trebue oare să se renunțe la speranța de a se combate în mod eficace pericolele rezultate din arsuri, saŭ cel puțin de a se suprima durerile teribile ce provin din arsuri?

Știința a sosit și la ținta acestei probleme. Ea pare a fi azi în posesiunea unor date prețioase în ceea ce privește vindecarea arsurilor, ast-fel după cum rezultă dintr'o informație publicată de un ziar din Paris.

Descoperitorul remediului este d. dr. Thierry, care a obținut excelente rezultate la spitalul Charité îngrijind pe *arșii* încredințați cureĭ luĭ. D. Thierry, explicându-și procedeul, a dat dovadă și de cea maĭ mare modestie. El se apără în contra păreresĭ, după el prea măgulitoare, că și-ar fi bazat metoda sa pe o serie de experiențe.

Este întâmplarea, zice el care m'a pus pe adevărata cale.

Fiind intern al spitalelor, d Thiery se ocupa de operațiunile hirurgicale și se servea de acidul picric ca antiseptic.

El manipula deci adesea acest lichid. Mâinile sale eraŭ în tot-d'a una pline.

Intr'o zi, aprinzând o țigară, îĭ căzu o bucată de fosfor pe degetele sale.

Persoanele la care asemenea accidente se întâmplă știŭ ce durere încercă. D. Thiery însă nu simți de loc.

Cât-va timp după aceea el sigilă o scrisoare și pe degetele sale căzu o picătură de ceară aprinsă. Și de astă dată d. Thiery nu simți nicĭ o durere; abia se făcu un mic semn de arsură.

De atuncĭ el făcu încercărĭ asupra bolnavilor carĭ 'ĭ-aŭ fost încredințați.

Experiența personală 'ĭ dovedise că acidul picric asigură epidermeĭ o oarecare imunitate în contra arsurilor și aplicarea tratamentuluĭ pe care l'a instituit după această observație a avut un deplin succes.

Decĭ, prin soluțiunile saturate de acid picric d. Thiery îngrijește arsurile.

Țesăturile la acest contact devin maĭ *dense*, se strâng și e tocmaĭ o acțiune contrarie aceleia produsă de foc. E drept că întrebuințarea acidului picric dă pieleĭ o culoare galbenă. Dar prin spălăturĭ cu acid boric, se face să dispară această urâtă coloare. Un acid gonește pe cel-l'alt.

* Dacă credem pe d. Gilles, de la Tourette, nu numaĭ alcoolul merită anatemele profesate de curând de Academia de medicină ci și cafeleĭ și ceaiuluĭ li se cuvin aceleașĭ reprobărĭ.

Luate în doze moderate, aceste treĭ produse se bucură de proprietățĭ stimulente carĭ le fac adesea să fie ordonate de doctorĭ, dar ele determină în organismul acelora carĭ abuzează de ele tulburărĭ grave în funcționare.

Ca și alcoolismul, această afecțiune care ar putea fi numită cafeismul atacă aparatele digestive și circulatoriĭ și maĭ cu seamă sistemul nervos: le provoacă dispepsiĭ cu durerĭ de stomac; bolnaviĭ nu maĭ mănâncă, aŭ scârbă de alimente și ajung într'o stare de slăbiciune extremă când se observă o slăbire a pulsațiunilor carĭ descind la 60 saŭ chiar la 50 de pulsațiunĭ.

In fine tulburările nervoase sunt numeroase: tremurăturĭ caracteristice de membre carĭ se pot întinde până la față; crampe dureroase la încheieturĭ; insomnie provocată de visurĭ înspăimântătoare.

Asta este perspectiva celor ce uzează și abuzează de cafea și ceaiŭ.

Sapiens.

SĂPTĂMÂNA

Vremea continuă de a fi frumoasă și soarele dogorește tot ca în toiul vereĭ. E foc, nu alt-ceva, de cald și în toate părțile nu auzĭ de cât: «Uf! ce cald e!»

Dar, apropos, fiind-că veni vorba de foc, să nu uităm să vĕ spunem că o mulțime de focurĭ ne-aŭ bântuit în cursul săptămâneĭ trecute.

Cel maĭ mare dintre ele, colosal putem zice, e cel ivit în pădurile de pe moșia regală Broșteni din jud. Suceava.

Arde mereŭ de maĭ bine de-o săptămână, noaptea maĭ liniștit, iar ziua cu violență.

Pentru localizarea acestuĭ teribil foc s'aŭ făcut maĭ multe șanțurĭ, dar focul a trecut peste ele.

Vre-o 200 de oamenĭ lucrează la stingerea foculuĭ, fiind supraveghiațĭ de geandarmĭ și de autorițăți.

Pân'acum aŭ ars aproape 150 hectare de pădure.

Părerea generală este că focul nu se va putea stinge până ce nu va ploua. Până atuncĭ aŭ să ardă multe hectare.

Douĕ focurĭ marĭ aŭ fost și în județul Tutova. Unul în com. Voineștĭ, cătunul Gărdeștĭ, unde aŭ ars 2 șurĭ de secară, o șură și un stog de grîŭ și o batoză de treerat, cauzând o pagubă de 11.000 leĭ. Cauza foculuĭ nu se cunoaște. Recolta era asigurată la «Dacia-România» pe 16.193. Cel-l'alt foc a fost în com. Cârja. Aŭ ars 22 claĭ sĕceră și 10 claĭ orz, proprietatea locuitoruluĭ Pavel Caleriu. Focul a provenit din cauză că acesta a dat foc la niște paie vechĭ și bătând vêntul aŭ sărit scânteĭ pe claĭ carĭ s'aŭ aprins.

In schimbul focurilor, n'am avut de cât o singură ploaie în toată țara, dar și aci s'a amestecat focul.

Ploaia a căzut în com. Dudeștĭ, jud. Dâmboviță. A fost torențială, așa cum rar se vede. Un trăznet însă căzând asupra uneĭ șurĭ marĭ cu orz, aceasta a fost arsă cu desăvîrșire.

Afară de foc și ploaie, iată și câteva crime:

Servitorul arendașuluĭ moșieĭ Ciocănești, jud. Ialomița, a împușcat din rĕzbunare pe locuitorul Dumitru Vîrtej, din com. Găunoșĭ, acelașĭ județ.

Ion Vasilache, din cătuna Uricanĭ, jud. Iașĭ, luându-se la ceartă cu Ion Teșcu, din aceeașĭ cătună, i-a dat acestuia o lovitură teribilă cu coasa și i-a spart capul. Criminalul e arestat.

Un copil monstru:

Femeea locuitoruluĭ Drăgan, din com. Cobia, jud. Dâmbovița, a dat naștere unuĭ băiețel cu douĕ capete. Trăește încă, dar nu e de loc sănĕtos.

Se scrie din Fălticenĭ:

Alaltă-erĭ a sosit de la laboratorul de chimie din Bucureștĭ, la parchetul din Fălticenĭ, rezultatul analizeĭ substanțelor expectorate de locot.-colonel Theodor, și prin care se confirmă în totul cele arătate de doctorul Rossignon în procesul-verbal înaintat parchetuluĭ, adică că locot.-colonel Theodor a fost otrăvit cu strihnină.

In urma acestuĭ rezultat și față cu depunerile martorilor consemnate la instrucție carĭ sunt defavorabile d-neĭ Theodor, parchetul a lansat un mandat de aducere în contra sa. Se zice că d-na Theodoru va fi și depusă.

Ancheta trimisă de ministerul finanțelor la Buzĕŭ a descoperit în sarcina administratoruluĭ de acolo și a altor douĭ funcționarĭ delapidărĭ de peste 50 miĭ de leĭ. Se crede că suma delapidată se apropie de 80 miĭ leĭ.

Altă delapidare. Perceptorul fiscal Gr. G. Mihăilescu, din Brăila, a fugit luând cu dênsul suma de 40.000 de leĭ din casa statuluĭ.

De asemenea și G. I. Blănaru, notarul comuneĭ Bahna și agent la percepția circumscripțiuneĭ galben din jud. Roman, incasând maĭ mulțĭ banĭ atât din aĭ creditului cât și din aĭ fisculuĭ, a dispărut în ziua de 16 curent. Autoritățile îl caută.

In toată Germania,—și maĭ cu seamă la Berlin,—s'a serbat cu mare alaĭ aniversarea rĕzboiuluĭ de la 1870—71. Impĕratul a pronunțat un discurs în care a recunoscut vitejia francezilor, ceea ce a produs o bună impresiune în toate statele și maĭ ales în Rusia.

In Italia, manevrele se urmează, în împrejurimile orașuluĭ Aquila.

Un accident s'a întêmplat, însă regeluĭ, când să se întoarcă, după revista trupelor, în oraș.

Dând pintenĭ caluluĭ, acesta, zăpăcit de marea căldură suferită, a căzut pe coastă. Regele după ce s'a degajat repede, a încălecat din noŭ acelaș cal. Mulțĭ din spectatorĭ nu aŭ observat accidentul.

Din Biaritz se vestește că regele Serbieĭ scăldându-se sâmbătă în mare, n'a scăpat de înec de cât mulțumită sângeluĭ sĕŭ rece și uneĭ marĭ desfășurărĭ de forțe.

Cu ocazia acesteĭ fericite scăpărĭ a regeluĭ Alexandru, s'aŭ celebrat serviciĭ divine în toate bisericiie din Serbia și regele a primit numeroase telegrame de felicitare.

Manevrele din Austria, carĭ se făceaŭ în Bohemia pe lângă Kaplitz, s'aŭ sfîrșit joi, printr'un discurs al împĕratuluĭ, în fața comandantuluĭ și a ofițerilor superiorĭ, prin care le exprimă înalta sa satisfacțiune.

Se depeșează din Havana că s'a dat o luptă lângă Rama de la Yagna; a această luptă a ținut 8 ceasurĭ.

850 de spaniolĭ, sub ordinele generaluluĭ Camelas, aŭ luptat contra a 3500 insurgenți comandați de șeful Macco.

Spaniolii aŭ avut 1 ofițer și 12 oamenĭ morțĭ, 9 ofițerĭ și 39 soldațĭ rănițĭ. Insurgenții aŭ avut 36 morțĭ și 80 rănițĭ.

Și, ca să sfârșim cronica aceasta, iată încă o ispravă d'ale dragilor noștriĭ vecinĭ ungurĭ:

D. Ioan Păsăreanu, profesor la Craiova întreprinzând o escursiune în munțiĭ apusenĭ aĭ Transilvanieĭ, pentru studiul minelor de aur, argint, cupru și fier, a avut neplăcerea de a fi expulsat peste granița de către autoritățile ungurești.

Iată cum s'a petrecut faptul:

In ziua de 9 August d. Păsăreanu, plecând din Alba-Iulia, sosește în comuna Roșia-Montană, și pe când vizita minele de aur și de argint, i-a eșit înainte solgăbirăul și cu notarul, și luându-i actele la cercetare, aŭ zis că nu sunt bune, *reproșându-i că este membru al ligeĭ culturale*. In cele din urmă, l'aŭ închis, după ce i-aŭ făcut o perchiziție minuțioasă prin toate lucrurile. Tocmaĭ a doua zi d. Păsăreanu a fost trimes la căpetenia din Alba-Iulia și de aci peste granița.

N'AM, — AM

Toată lumea mĕ privesce cu dispreț, cu ironie,
Fug prieteniĭ de mine, parc'aș fi molipsitor.
Iar femeile, nicĭ una, nu maĭ vor nimic să scie
Saŭ s'auză de la mine vre-o vorbă de amor.

Chiar și câinele din curte a'nceput sa'mĭ latre'n (cale.
Nu maĭ am un pic de spirit, sunt bĕtrân, urît, (posac.
De atâta umilire, m'am încovoiat de șale,
Nu'ndrăznesc să'mĭ ridic ochiĭ; rabd și sufăr, (plâng și tac.

Sciŭ eŭ care e pricina de-am ajuns în astă stare
Sciŭ de ce'ntâlnesc orĭ unde numai mutre de (dușmanĭ,
Este: că mĕ scie lumea că n'am frîntă'n buzunare
Maĭ ferice 'ĭ dobitocul, de cât omul fără banĭ!...

***

Toată lumea mĕ'nconjoară, mĕ salută și'mĭ zîm- (besce,
Vin prieteniĭ la mine, nu maĭ pot scăpa de eĭ;
Orĭ și cine'mĭ iese'n cale, corbe bune'mĭ tot șoptesce
Sunt iubit, cătat într'una de frumoasele femeĭ!

Câinele, când viŭ acasă, vesel până'n gât îmĭ sare,
Sunt inteligent, de spirit, tinĕr, vesel și frumos.
Ridic fruntea ca un rege de atâta tămâiare;
Sunt atât de mult ferice, rîd cu hohot sgomotos.

Sciŭ eŭ care e pricina de-am ajuns în astă stare,
Sciŭ de ce'ntâlnesc prietenĭ orĭ și când și'n orĭ-ce (loc,
Este: că mĕ scie lumea că am banĭ în buzunare,
O! Bogatul e ferice, chiar de-ar fi un dobitoc!

Roman. August 1895. CAROL SCROB.

Curier judiciar

LIBRETU...

— Lasă *libretu!..*
— Lasă 'l tu!...
— Mitocanco!..
— Mojicule!..

Și nea Dumitrache trage și cumĕtra Tița 'ntinde... Iar *libretul*, biată victimă nenorocită, chelălăește de durerĭ de s'aude în nouĕ mahalale...

— E al meŭ, răcnește nea Dumitrache.

— Ba e al meŭ, urlă cumĕtra Tița...

Și trag mereŭ... Vecinii se adună... Vardiștii sosesc... Și dandanaua se sfîrșește, de o cam dată în favoarea cumetreĭ Tița..

Uite-așa s'a început pricina în strada Popa-Petre, pricină care d'abia erĭ a ajuns la judecătorul de ocol și care poate să se sfîrșească la tribunal, pentru că sfîrșitul nu s'a sfîrșit...

In urma celor de maĭ sus întêmplate, nea Dumitrache s'a dus fuga la judecătorul de ocol cu jalba în proțap și a dat în judecată pe cumĕtra Tița...

Jalba spune că: «Coana Tița cu *tenție* i-a furat *libretul* și cere nu numaĭ restituirea acestuia, dar și băgarea în *cremenal* a vinovateĭ, precum și despăgubirĭ și cheltuelĭ de judecată!...»

Cum spuseĭ, erĭ procesul a venit în fața judecătoruluĭ de ocol.

Cele douĕ părțĭ adverse sunt de față și se mănâncă din ochĭ cu dușmănie...

Judecătorul trage clopoțelul și strigă:

— Dumitrache Ion..

— *Prizent!..* rĕspunde acesta...

— Tița Vĕduva...

— Cu plecăciune!.. rĕspunde aceasta ploconindu-se...

Dar se ploconește așa de adênc că dă cu nasul, când să se ridice, de spatele aproduluĭ care strigă supărat:

— Maĭ încet, cucoană... Ce nu vezĭ? Orĭ aĭ îmbĕtrânit și eștĭ chioară!..

Cnana Tița, la vorbele astea ale aproduluĭ, ia foc ca iasca...

Incepe să strige!

— Eŭ chioară?.. Eŭ bĕtrână?.. Tu eștĭ bĕtrân!.. Tu eștĭ chior... M'auzĭ?..

Aprodul. — Dar bine, cucoană, cum era să vĕz cu spatele.

Tița. — Trebuia să vezĭ!... D'aia eștĭ aci... D'aia mânâncĭ pâinea statuluĭ... D'aia te plătim noĭ contribuabiliĭ... Auzitu m'aĭ... Pentru că noĭ...

Judecătorul trage clopoțelul și strigă:

— Incetează, cucoană... Incetează că te scot afară...

Tița.—Incetez... Dar să-și puie calicul botniță, dacă nu știe cu cine are a face... Eŭ sunt femee cinstită, vĕduvă...

Judecătorul.—Bine... Bine... Te credem... Te rog acum staĭ și când ți-o veni timpul să vorbeștĭ...

Tița.—Staŭ pentru că mĕ rogĭ, altfel n'aș sta... Iacă'ți spun drept...

Și coana Tița se așează pe bancă și stă înghimpată uitându-se cu ură la aprod și murmurând printre dinți:

— Auzĭ bătrână?... Eŭ bătrână!...

Judecătorul, luĭ Dumitrache care în tot timpul acesta a făcut haz mare. — Ce cerĭ d-ta?...

Dumitrache.—Eŭ?.. A!... da eŭ... Ce cer? Cer *libretu*...

Judecătorul. - Care *libret*?

Dumitrache.—Cum care *libret*?... *Libretu* meŭ, care vreĭ să fie?

Tița.—Ba e al meŭ...

Dumitrache.—Ba al meŭ...

Judecătorul,—Tițeĭ. — Ți-am spus să tacĭ... Când te-oĭ întreba atuncĭ să rĕspunzĭ...

Tița.—De ce nu mĕ întrebĭ?

Judecătorul. — Pentru că nu ți a venit rîndul, m'aĭ înțeles?... (Luĭ Dumitrache). — Te-am întrebat care *libret*.... *Libretul* de la casa de depunerĭ saŭ libretul de liberare din armată..

Dumitrache, rîzênd.—Știĭ că aĭ haz!.. Ce *punerĭ*... Ce *mata*... *Libretu* meŭ.... Adicătelea Samurache, cățelul meŭ...

Judecătorul. — Bine, omule, dar ala nu e *libret*, e *livretă*...

Dumitrache.— Lasă că știŭ eŭ ce știŭ; nu mĕ învĕță pe mine carte... *libret* saŭ *livretă* 'tot una e... asta e...

Judecătorul. — Bine... Fie cum zicĭ... Eĭ, ce e cu *libretul* d-tale?

Dumitrache.—Mi l'a luat dumneaeĭ... (arătă la pârâta).—Mi l'a furat... Și cînd l'am cerut cu binele a făcut scandal de s'a speriat mahalaua... Ba m'a și insultat pe de-asupra...

Tița. — Dacă era *libretul* meŭ...

Judecătorul, Tițeĭ.—Aĭ dovezĭ?

Tița.— Vaĭ de mine... Cum să n'am.... Uite, *libretu*... Samurache, cuțu, cuțu mamii...

Un cățel mic de tot iese de sub poalele coaneĭ Tița și începe să se gudure pe lângă ea pe când stăpêna-sa îl mângâia...

— Pupa l'ar mama, dragul maicĭ... O să'ĭ dea mama *tacăr*... Da... tacăr...

Judecătoruluĭ triumfătoare:

— Ce dovadă maĭ vreĭ.—

Judecătorul.—Așa e.

Dumitrache.—Staț nene că nu merge așa... Să spue dumneaeĭ ce semne are *libretul* și-atuncĭ e al dumneaeĭ...

Tița. — Cum ce semne?... N'are nicĭ un semn.

Dumitrache. —Are unul și rog pe d. judecător să cerceteze și dacă n'o fi așa să rămâe *libretu* d-tale, iar eŭ să fiŭ pedepsit...

Judecătorul.—S'aducă *câinele*...

Aprodul duce câinele judecătoruluĭ.

Pe urmă acesta, întreabă pe Dumitrache:

— Ce semne are?

Dumitrache.—Iĭ lipsește o unghie la laba stângă dinapoĭ...

Judecătorul, după ce cercetează.— Așa e...

Și dă sentința, condamnând pe coana Tița la restituirea câineluĭ și daune interese...

Coana Tița strigă:

— Hi! Că n'am știut...

Și dând un țipĕt, leșină...

De oare-ce a leșinat coana Tița, leșin și eŭ neavênd ce să vĕ maĭ spuĭ...

Miticuță

CE ȘTIŬ, CE SIMT CÂND PLEACĂ...

Durerea mea din suflet e crudă, e amară,
Când vĕz cum cade frunza ce iute-a veștejit!...
Eŭ știŭ c'atuncĭ voioasa și dulcea primă-vară,
Cu lumea de iluziĭ, de mult ne-a părăsit!

Și 'ncet, încet, în fire frumosul veștejește
Sub vêntul toamneĭ triste ce suflă lung și greŭ!...
Se turbură a mea minte, puterea îmĭ slăbește,
Când mĕ gândesc că iute m'oĭ veșteji și eŭ!...

Ce suvenir las lumei!? Ce dulce mângâiere
Că dacă mă voiŭ duce, n'oiŭ trece ca un nor?!
Voiŭ fi în lume iarăşĭ?... Să cred în re'nviere?!
Saŭ dacă închid ochiĭ pe veciniciе mor?

Durerea mea din suflet e crudă, e amară,
Căcĭ astă întrebare făr' de răspuns va sta!...
Ce ştiŭ, ce simt când pleacă frumoasa dulcea vară
E-un gol fără de marginĭ ce 'mĭ zice-a suspina!

1895 August 25 AL. I. ŞONŢU.

Ilustraţia noastră

Vaporul român «Orient»

După cum se ştie, lunĭ 31 Iulie s'a inaugurat navigaţia română pe Dunăre între Brăila şi Galaţĭ.

In ziua aceea, la orele 7 dimineaţa, a plecat de la Brăila spre Galaţĭ vaporul român *Orient*.

Autorităţile civile şi militare şi o mulţime de oamenĭ s'aŭ suit pe bordul vaporuluĭ.

Plecarea vaporuluĭ «Orient» a fost salutată cu entuziasm de un public imens, care se adunase la debarcader şi de-alungul cheiuluĭ.

La Galaţĭ vaporul a fost primit cu urale entusiaste de o mulţime de oamenĭ.

Tabloul de pe pag. 4—5 a numĕruluĭ nostru de azĭ reprezintă scena plecăreĭ vaporuluĭ «Orient» din Brăila spre Galaţĭ.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Intervievul unuĭ generalisim. — Lordul Wolseley, generalisim al armateĭ engleze, a trebuit să guste de curênd, ca toţĭ contimporaniĭ sĕĭ celebri, din caliciul amar al intervievuluĭ.

Un reporter s'a prezentat la el şi 'i-a cerut titlurile cărţilor carĭ 'ĭ plac maĭ mult în lume.

Lordul Wolseley a răspuns într'un chip foarte caracteristic pentru un soldat:

— Noĭ avem foarte puţin timp de citit; în campanie, n'avem de loc vreme pentru asemenea lucru. In timpul revoluţieĭ din Indiĭ şi rĕzboiuluĭ Chineĭ, aveam în cufĕrul meŭ o Biblie şi două volume ale luĭ Shakespeare, conţinênd piesele mele cele maĭ favorite; adăogaiŭ acesteĭ biblioteci sumare o colecţie de rugăciunĭ şi *Ziarul soldatuluĭ*. In toate sĕptĕmânile primiam ziare.

«Când plec pentru o lungă expediţie şi când socotesc că am vreme de citit, iaŭ cu mine: *Luptele decisive* de Creasy; *Viaţa*, de Plutarque; *Carol XII*, de Voltaire; *Anglia* de Hume.

«In ce priveşte poezia citesc *Istoria Angliei* şi *Poezii* de Macaulay.»

Din aceasta se vede că lordul Wolseley nu poate fi acuzat că citeşte cărţĭ imorale.

Grevă de femeĭ.—Damele din Venezuela, după câte se pare, aŭ declarat rezboiŭ regineĭ Victoria, din cauza unuĭ conflict de graniţă care a izbucnit între patria lor şi Guiana engleză.

Nu vĕ speriaţĭ însă căcĭ numaĭ pe terenul economic s'aŭ angajat ostilităţile şi luptele date vor fi platonice.

Iată în ce termenĭ aŭ redigiat apelul la arme:

«Marea Britanie este guvernată de o femee; este decĭ natural ca fiicele Venezueleĭ să angajeze un rezboiŭ *pacinic* în contra regineĭ Angliei, spre a o constrânge ca să respecte integritatea ţĕreĭ noastre.

«Pentru că noĭ dispunem de fondurile necesare pentru cheltuelile casnice din fie-care zi, să ne jurăm că vom întrebuinţa aceştĭ banĭ la cumpărarea orĭ-căror mărfurĭ, dar carĭ să nu fie de origină engleză».

Ast-fel decĭ orĭ-cât de frumoase ar fi toaletele, bijuteriile, etc. engleze vor fi proscrise.

Brava femeĭ!

Un sfat

Cum se păstrează uleiul saŭ unt-de-lemnul proaspĕt.—Se ştie că dacă vasele ce conţin uleiŭ rĕmân destupate saŭ neastupate destul de bine, oxigenul aeruluĭ rîncezeşte uleiul. Pentru a'l păstra proaspĕt, e de ajuns să turnăm la suprafaţa luĭ o pătură subţire de spirt saŭ de rachiŭ curat; spirtul din causa densităţiĭ luĭ care e maĭ slabă de cât a uleiuluĭ, rĕmâne la suprafaţă şi formează un fel de înveliş lichid ce fereşte uleiul de orĭ-ce alteraţie ulterioară.

Când vreĭ să te serveştĭ de uleĭ, e de ajuns să pleci vasul cu îngrijire.

OAMENII ZILEI

Carol Keil

Carol Keil e un pictor foarte talentat german. S'a născut la 1838 în Wiesbaden.

Studiile şi le-a făcut în acest oraş. S'a înscris apoĭ la academia de pictură din Lipsca, iar după douĭ anĭ de studiĭ s'a dus la Münich.

Din Münich a plecat la Berlin.

La o expoziţie d'aci a expus şi dênsul câte-va tablourĭ şi busturĭ şi cu ocazia aceasta s'a făcut cunoscut în cercurile artistice.

Keil a făcut lungĭ călătoriĭ prin Franţa şi Italia, pentru a'şĭ complecta studiile artistice.

Intorcêndu-se în Berlin, a fost numit profesor la academia de bele arte.

Keil e foarte destoinic în facerea de busturĭ şi de statuĭ.

CRONICA

Din lac în puţ!

Pân'acum în capitală
A tot fost pustiŭ, urît,
Praf, căldură peste fire,
Plictiseală până 'n gât!...

Lumea bună,—cea cu dare,
Se 'nţelege, nu lingăĭ.—
A fost vara pe la munte
Saŭ la băĭ să facă băĭ.

Dar, acum, când toamna vine
Şi când frunzele se duc,
Se întoarce lumea toată
Intr'un meşĭ şi 'ntr'un papuc...

Se întoarce, vaĭ, de dênsa
Pungă goală, *tinichea;*
Ca şi mine, uite, astă-zĭ,
Că veniĭ şi eŭ cu ea...

Şi, acilea, pricopseală,
Alt parapon, alt necaz!
Necaz mare, deşi 'ntr'însul
E o ţîră şi de haz...

Maĭ întâiŭ scâncelĭ pe pungă
Ca să facem bulion;
Apoĭ, iute, pardesiul
Maĭ 'nainte de palton...

Şi, pe urmă, 'n şir d'arândul:
Varză acră, murăturĭ.
Zarzavat şi lemne 'n curte
Ş'alte multe secăturĭ...

Ş'apoĭ, groază!... E... *chiria!*
Ducă-s'ar, ducă'n pustiŭ,
Că chiria e ca ciuma
Te znopeşte chiar de viŭ...

Şi, pe urmă, iar belele,
Câte vreĭ, se ţin în şir,
Toate, toate tot d'acelea
Ce te 'nţeapă la chimir...

Ca să daĭ din vară 'n toamnă,
Zĕŭ, e bine, e drăguţ;
Dar de biata punguliţă
E să dea: *Din lac, în puţ!*

Nicodem.

STIRĬ PRIN POSTĂ

Franţa. — Generalul Munier, care a acuzat pe un ofiţer superior prusian, că a furat, în timpul rĕsboiuluĭ din 1870—71, maĭ multe obiecte şi rufărie din casa în care era găzduit, scrie în ziarul *Gil Blas* că aşteaptă liniştit cererea de explicărĭ ale germanilor înarmat cu documente teribile.

— Poliţia este serios pe urma descoperireĭ autoruluĭ scrisoareĭ explosive adresată baronuluĭ Rotschild.

Această scrisoare a fost pusă la poşta din Paris. Este probabil că autorul atentatuluĭ va fi curând arestat.

***

Italia.—Se asigură, că în faţa realegereĭ deputaţilor Barbato şi De Felice, regele 'ĭ va amnistia, acum cu ocazia serbărilor de 20 Septembre.

— Deună-zĭ pe când d. Bocori-Rampini Felix, şeful biurouluĭ technic al Intendenţeĭ de finanţe, voia să iasă, uşierul anume Arrighi Oreste care era la spatele luĭ, 'ĭ dădu de odată o lovitură cu briciul omorîndu 'l pe loc.

Asasinul a fost arestat.

***

Germania. — A făcut mare impresie publicaţia apărută în «Monitorul Imperiuluĭ» prin care toate întrunirile de protestare organizate de socialiştĭ cu ocazia serbăreĭ din Sedan, aŭ fost interzise în toată Prusia.

— Intre Neustadt şi Oppurg, lângă Colbe, s'aŭ ciocnit două dresine marĭ. Un lucrător al linieĭ ferate a fost omorît pe loc. Alţĭ 4 sunt grav rănIţĭ.

***

Austro-Ungaria.— E foarte viŭ comentată întoarcerea neprevĕzută la Viena a nunţiuluĭ Agliardi, cu toate că timpul splendid invită lumea la vilegiatură.

Se crede că el pregăteşte demonstraţiunĭ clericale pentru ziua de 20 Septembrie.

— Deputatul Francisc Kossuth care se află la Neapole, va merge de aci la Turin peste câte-va zile şi din Turin va veni la Budapesta spre a reconcilia toate grupurile din Extrema stângă, şi să formeze un partid compact sub direcţia sa.

Kossuth va face decĭ o nouă călătorie de propagandă prin toată ţara pentru independenţa absolută a Ungarieĭ.

***

Anglia.—Majoritatea ziarelor engleze vorbind de aniversările germane, zice că împĕratul Vilhelm se serveşte de un limbagiŭ susceptibil de a fi rĕŭ interpretat; ar trebui ca el să arate maĭ multă generozitate către Franţa a căreĭ rană nu s'a închis încă. «Nu zicem că împĕratul doreşte rĕzboiul, dar el nu urmează drumul care duce la pace».

— Greva din Dundee a încetat cu totul. Lucrătoriĭ aŭ reluat lucrul tot în vechile condiţiunĭ. Pagubele ce această grevă a cauzat sunt foarte marĭ.

***

Rusia.—Holera a izbucnit în minele siberiane unde lucrează condamnaţiĭ. Sunt în fie-care zi două sute de decese.

Şi în penitenciarele din Tomsk, unde sunt închişĭ condamnaţiĭ politicĭ în celule umede şi obscure, holera bântue cu furie.

— Cincĭ încrucişătoare şi o canonieră aŭ plecat spre Mediterana, unde vor sta mult timp.

Se svoneşte că această escadră se va duce la marea Roşie.

***

Turcia.—Khedivul Egiptuluĭ va părăsi oraşul Constantinopol spre a merge prin Arhipelag unde va vizita Cavalla şi Thasos; apoĭ se va duce la Veneţia unde va vizita Expoziţia şi se va reîntoarce apoĭ direct la Alexandria.

UN PROVERB

Piatra care stă mereŭ la un loc prinde muşchiŭ.

(German).

Crima uneĭ femeĭ

Doamna Evesto, fiica unuĭ negustor bogat din Paris, se căsătorise acum cât va timp cu un profesor de nemţeşte.

Inainte de măritiş avusese legăturĭ de dragoste cu unul din amploiaţiĭ caseĭ lor.

Fostul amant începu un asalat în regulă contra bieteĭ femeĭ, pe care o specula mereŭ de parale, ameninţând-o că va destăinui soţuluĭ dragostea lor.

D-na Evesto i a dat în maĭ multe rîndurĭ, câte-va miĭ de leĭ, dar maĭ zilele trecute venind la dênsa, pe când soţul lipsea de acasă, a început s'o ameninţe şi să facă scandal. Tînĕra femee pune mâna pe un revolver şi trage câte-va gloanţe asupra ticălosuluĭ rănindu'l grav la umere.

D-na Evesto a fost arestată la domiciliŭ.

NOTA SATIRICĂ

Doĭ soţĭ, după ce fac într'o Duminică o escursiune la «Vîrful cu dor, în Sinaia» se întorc seara la un otel.

Ea.—Nicule, sigur că aĭ poruncit 2 odăĭ (zise femeea către bărbat suind scările ce duc din restaurat spre odăile de dormit).

El.—De ce două?

Ea. — Fiind-că altmintrelea nimenea n'o să creadă că suntem bărbat şi nevastă.

HAZ

Tata.—Eĭ, Nicuşorule, ce să'ţĭ cumpĕr cadoŭ?

Nicu.—Soldaţĭ de plumb, tăticule.

Tata.—Dar ţic, Lizico?

Lizica.—Mie «ofiţerĭ» de plumb!

O greşeală de tipar

«Times», marele ziar londonez, anunţă căsătoria unuĭ tînĕr bancher din Londra, cu fiica unuĭ bogat antreprenor de constracţiunĭ navale.

Din nenorocire, după acest anunţ urmaŭ cuvintele de maĭ jos, destinate fără îndoială ca să servească de comentar uneĭ depeşe asupra masacrelor din China saŭ din Armenia: «Trouble in expecdet» saŭ: «se prevĕd turburărĭ».

Se înţelege mutra ce aŭ făcut însurăţeiĭ.

Rĕsbunarea uneĭ femeĭ părăsite

Acum vre-o 4 anĭ, o femee cu numele Mengras, care era servitoare în Jogny (Franţa) a atacat pe soldatul Louis Picetre într'un bal public cu un cuţit şi i-a făcut 6 rănĭ. Ea a voit să 'şĭ rĕsbune, pentru că soldatul o părăsise fără a se interesa nicĭ de copilul eĭ. Servitoarea fu atuncĭ achitată de juriŭ şi nu se maĭ auzi nimic de ea. Rănile luĭ Picetre s'aŭ vindecat, şi cu timpul el uitase acea întâmplare şi se căsători maĭ târziŭ. Nu de mult, când s'a întors cu tênĕra sa nevastă şi cu cumnatul sĕŭ de la o preumblare afară din oraş, fu pe drum atacat de un strĕin cu o barbă mare şiîncâlcită. Strĕinul îl împunse cu un pumnal în umĕrul drept Picetre speriat, căută să scape prin fugă. Incercarea ucigaşuluĭ, care fugea după el spre a'ĭ maĭ da o lovitură cu pumnalul n'a rĕuşit, căcĭ un geandarm care auzise strigătul luĭ Picetre puse mâna pe ucigaş.

In acelaşĭ moment îĭ căzu acestuia barba falşă, ce o purta, şi se vĕzu că era femeea Leonia Mengras, despre care 4 anĭ de zile nimenĭ nu maĭ auzise nimic. Pe lângă pumnal s'a maĭ aflat la ea şi un revolver de buzunar. Ea spuse la poliţie, că a venit la Jogny cu hotărîrea de a omorî maĭ întâiŭ pe seducătorul eĭ ,i apoĭ de a se sinucide.

Dusă la închisoare, ea nu vru să mĕnânce nimic zicând că vrea să moară de foame. Ea nu arătă nicĭ o căinţă şi îĭ păru numaĭ răŭ, că nicĭ a doua oară n'a putut să omoare pe bărbatul pe care 'l ura aşa de cumplit.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

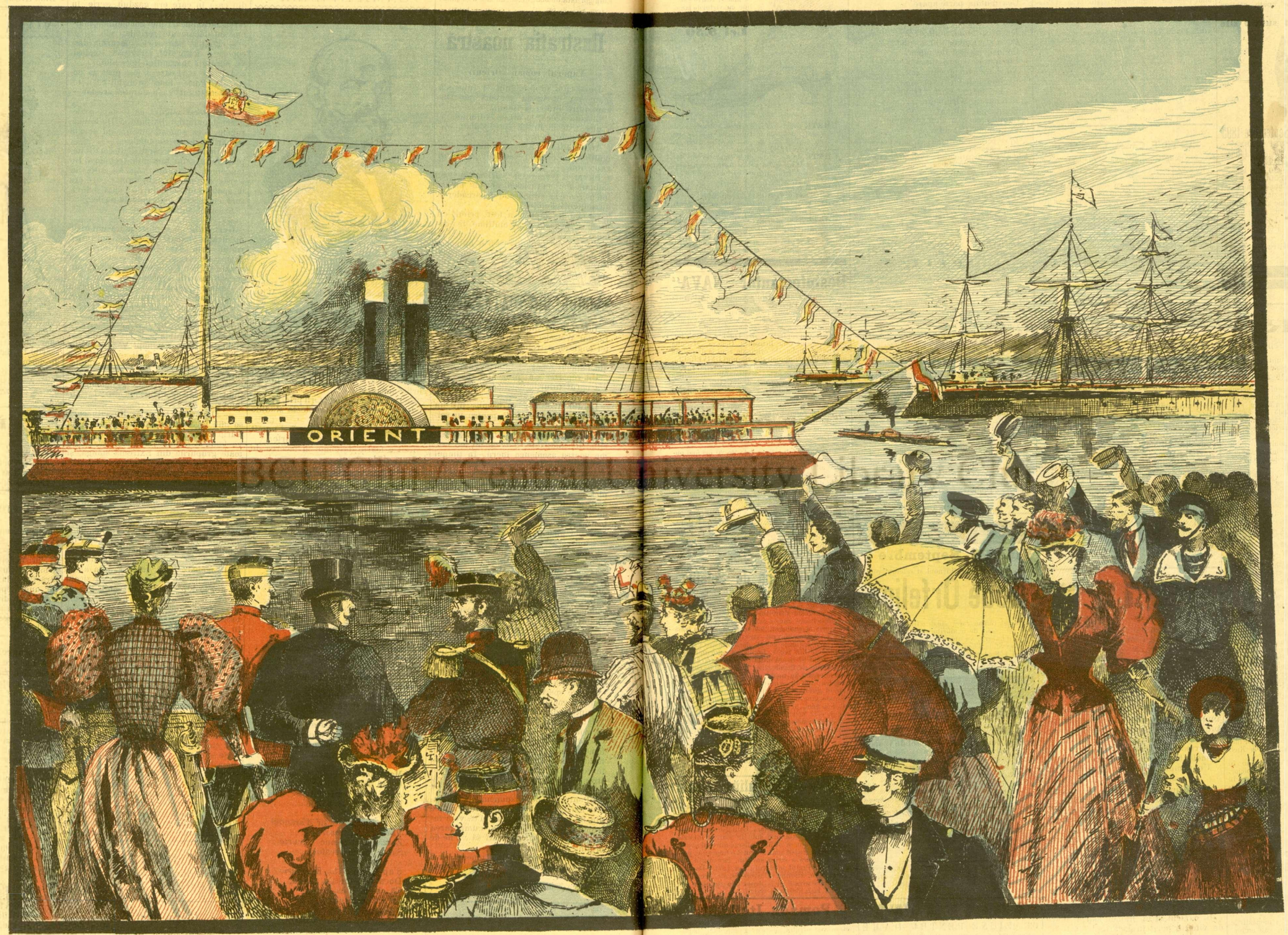

Vaporul român ORIENT la Galaţi.--(Vezĭ explicaţia).

Vĕ trebue banĭ de Sf. Dumitru ?

Cumpĕrațĭ un bilet de la loteria de bine-facere pentru clădirea școaleĭ și bisericeĭ latine din Pitești. **Cu un leŭ se poate câștiga 10.000 leĭ.**

Grăbițĭ-vĕ ! căcĭ maĭ sunt 9 zile

Tragerea irevocabilă la 4 Septembre 1895

MARE LOTERIE de BINEFACERE

pentru clădirea școaleĭ și bisericeĭ latine

— din PITEȘTI —

85 premiĭ în valoare de 20,000 leĭ

Premiul principal 10,000 leĭ

Un bilet costă 1 leŭ.— 6 bilete numaĭ 5 leĭ

De oare-ce administrația ziaruluĭ «Universul» a luat asupra sa desfacerea biletelor acesteĭ loteriĭ, putem asigura că tragerea va avea loc negreșit la data de maĭ sus.

Se acordă un mare rabat la vinzĕtorĭ. Cererile se vor adresa numaĭ la administrația ziaruluĭ «Universul», strada Brezoian N. 11, București.

ȘTIRI

DUMINECA.

D. colonel Mareș va fi numit director al școaleĭ militare în locul colonelului Angelescu, care va lua locul d-luĭ colonel Gorjan.

De cât-va timp distinsul profesor german Weigand, directorul seminaruluĭ român din Lipsca, se află prin Banat pentru a face studiĭ filologice și folkloristice. Se vede însă că studiile d-luĭ Weigand nu sunt pe placul ungurilor, căcĭ administrația îĭ spionează toțĭ pașiĭ prin geandarmĭ.

«Dreptatea» din Timișoara publică în traducere românească următoarea circulară, trimisă tuturor primarilor din împrejurimile Caransebișului, unde se află Weigand :

«Am primit știrea că un individ numit Weigand, profesor din Germania, are intențiunea să viziteze regiunile ferĕĭ locuite de românĭ, pentru a studia relațiunile române și pentru a intra în legăturĭ cu agitatoriĭ ceĭ maĭ vajnicĭ.

«Te invit decĭ, că dacă numitul profesor s'ar arăta prin comună, să mĕ înștiințezĭ imediat printr'un curier special și să îĭ urmărești cu o atenție încordată toțiĭ pașiĭ.»

Aceasta circulară este semnată de șeful administrativ al cercului Caransebeș, anume Ruden.

Curtea din Budapesta a respins recursurile d-lor advocațĭ Aurel Suciu din Arad și Paul Velicĭ din Chișineŭ în contra hotărîreĭ baroului advocaților din Arad, prin care li se ia dreptul de a pleda înaintea instanțelor judecătorești pe motivul că fiind condamnațĭ în procesul memoranduluĭ, eĭ aŭ călcat jurămîntul de fidelitate către tron și patrie.

In privința prinderei locotenentuluĭ Filostrat, poliția n'a primit până acum nicĭ o telegramă de la șeful siguranțeĭ, căpitanul Gorgăneanu, care se află la Monte-Carlo.

Filostrat se crede că a dispărut înainte de a sosi acolo șeful siguranțeĭ. Cu toate acestea, căpitanul Gorgăneanu, a cerut să vină căpitanul Minculescu, ajutorul comandantuluĭ pieței, care de asemenea cunoaște pe Filostrat, pentru ca împreună, să urmărească pe faimosul delapidator al banilor de la Clubul militar.

D. colonel Urseanu, comandantul încrucișătoruluĭ «Elisabeta», a sosit erĭ dimineață în capitală pentru a raporta asupra amănuntelor lunguluĭ voiaj al «Elisabeteĭ» la canalul de la Kiel.

Din Bușteni se comunică că d. Aurelian în cursul uneĭ escursiunĭ, și-a scrântit un picior.

Accidentul nu presintă nicĭ o gravitate și în curând d. P. S. Aurelian va fi pe deplin restabilit.

Duminica 3 Septembre 1895, orele 8 dim. Societatea funcționarilor publicĭ va ține adunare generală ordinară, în localul școaleĭ comunale de băeți No. 12 «C. A. Rosseti» din Strada Clemența.

La ordinea zileĭ este :

1 Votarea Budgetuluĭ de venituri și cheltuelĭ ale Societățeĭ pe anul 1896.

2. Ratificarea pensiunelor acordate de Consiliul Central.

3. Comunicarea Consiliuluĭ Central a proectuluĭ de modificarea statutelor care urmează să se discute la adunarea generală de la Septembre 1896.

Vizitatoriĭ din munții și de pe la monastirile Moldoveĭ s'aŭ rărit cu totul ; puțiuĭ câțĭ au maĭ rămas la Peatra-N. se grăbesc a'și termina băile și să plece pe la locurile lor.

Din cauza lipseĭ de ploae, pretutindenĭ arăturile se fac cu mare anevoința. In jud. Iași iarba e uscată cu totul, așa că vitele nu aŭ ce pasce.

Recolta viilor din jud. Putna și Tecuceĭ va fi în anul acesta foarte satisfăcĕtoare, atât în cantitate cât și calitate.

Corpul didactic urban și rural din orașul și județul Iași, fundând o casă de economie, statutele eĭ, elaborate de o comisiune compusă din șapte membriĭ, se vor vota zilele acestea de adunarea generală întrunită în Iași cu ocaziunea ținereĭ conferințelor școlare.

Fața cu apropierea timpuluĭ de rĕcelă, com. Iași urmând a deschide azilul de noapte, în localul deja pregătit și montat cu mobilierul necesar, administrația comunală a dispus facerea unuĭ proect de regulament relativ la acest stabiliment, care urmează a fi supus discuțiunilor și votuluĭ consiliuluĭ la cea întâĭ ședință.

Din Peatra-Neamț se maĭ comunică următoarele amănunte relative la Gh. Blănariu, agent la percepția comuneĭ Bahna, din județul Roman, care a delapidat o sumă de banĭ și a fugit.

Blănariu, având în buzunar baniĭ furațĭ, s'a dus la Buhuș, unde a tras în gazdă la evreul Sin Haim. Sosind trenul din spre Piatra, dînsul s'a desbracat de hainele luĭ și luând un costum țărănesc, se îmbrăcă cu el și porni cu trenul spre Bacăŭ, lăsând la Iancu Sin Haim atât hainele civile cu care fusese îmbrăcat cât și calul cu șea cu tot, cu care venise la Buhuș.

DIN GALAȚI

O pungășie îndrăzneață—o spargere

Un locuitor din acest oraș a fost victima unuĭ furĭ în chipul următor :

Un țigan îĭ făgădui că în schimbul uneĭ sume de banĭ ce i-ar da în argint, prin meșteșugul luĭ de turnat monedă, îĭ va da o sumă îndoită.

Omul se încrezu și îĭ dete toțĭ baniĭ care îĭ avea, 600 de leĭ ; țiganul i-a luat frumușel și a șters pătina, pentru a nu se maĭ întoarce cu nicĭ un gologan.

Păgubașuluĭ îĭ e frică să reclame, și nicĭ nu maĭ are de unde lua pe țigan.

— Maĭ zilele trecute s'a spart zidul prăvălieĭ comerciantuluĭ Gherasim Lugara, din T.-Noŭ, furându-i-se maĭ multe obiecte și marfă, un ceas de argint precum și 80 leĭ banĭ. Comerciantul reuși a pune mâna pe hoțul David Drugher, găsind la el ceasul și 17 leĭ.

Impĕratul Napoleon și litera M

Un istoric sîrguitor a căutat să afle ce legătură are litera «m» cu viața luĭ Napoleon I.

Rolul politic-public al luĭ Napoleon s'a început în 20 Martie (1796); în Martie s'a logodit cu Maria Luiza, în Martie i s'a născut un fiŭ ; în 20 Martie 1815 s'a reîntors de pe insula Elba.

Numele celor maĭ de frunte 6 mareșalĭ aĭ sĕĭ încep cu litera m. Aceștia sunt : Macdonald, Marmont, Massena, Mortier, Moncey și Murat.

Prima și ultima luĭ bătae s'aŭ întâmplat la cătune, ce încep cu litera m. A început la Montenotte și a sfârșit la Mont St. Jean (Waterloo). A repurtat victoriĭ la Mondn, Millessime, Marengo, Moruiszk, Montnirail și Montnirail și Montereaŭ.

Nenorocirile i se leagă de orașe cu numele m : Madrid și Moscova în sfîrșit moartea i-a venit în Maiŭ.

DEPEȘI

— 25 August 1895 —

Paris.—Scrisorĭ amenințătoare

Prefectul poliției și maĭ mulțĭ miniștri aŭ primit scrisorĭ anonime în carĭ sunt amenințațĭ că vor fi omorîțĭ.

Scrisorile poartă desenurĭ cabalistice

Se crede că ele sunt trimise de anarchiștĭ.

Poliția a arestat 6 anarchiștĭ.

Berlin.—Explozie— 2 morțĭ

In farmacia din Oberweissbach s'a întâmplat o teribilă explozie în timpul preparațieĭ de foc bengalic. Farmacia s'a aprins și a ars până la pămînt.

Farmacistul Hoppe și un lucrător cu numele Edorhard aŭ perit în flacărĭ.

Un pompier a fost grav rănit.

Londra. — Anglia și Egiptul

Un regiment de soldațĭ va fi trimis în curînd în Egipt.

Un ziar de aicĭ primește din Cairo știrea că triburile din sud-vestul Egiptuluĭ s'ar fi rĕsculat. Garnizoanele engleze din părțile acelea sunt în mare primejdie.

Moscova.—Un incendiu mare—Numeroase victime

Comuna Ranitzk din guvernamentul Astrahanuluĭ a fost distrusă de un incendiu violent.

Aŭ ars 500 de case.

10 oamenĭ și un numĕr foarte mare de vite aŭ perit în flacărĭ.

Roma.— O întrunire împrăștiată de poliție

Poliția din Messina a împrăștiat cu forța o întrunire socialistă din cauză că un orator a început să atace violent guvernul.

S'a întâmplat și o încăerare între socialiștĭ și polițiștĭ. Maĭ mulțĭ inșĭ aŭ fost rănițĭ.

S'aŭ făcut numeroase arestărĭ.

JOCURI

ȘARADA

De d. Const. I. Penciu (Galați)

Când iubeștĭ cu înfocare,
Când primeștĭ săgețĭ d'amor,
Cea d'întâia parte-apare
Și te face visător.
Cea de-a doua e vocală
De prisos maĭ mult să zic,
Că o știĭ taman din școală
Când o învățaĭ de mic.
Iar a treia lucru mare,
Nu e tocmaĭ precum zicĭ,
E când jocĭ cu înverșunare
Un joc mare ! Care ? Ghicĭ !
Frumusețe virginală.
E întregul adunat,
Când o vezĭ, îĭ zicĭ pe nume,
Și atuncia l'aĭ aflat.

Orĭ-ce persoană care ne va trimite deslegarea exactă a acesteĭ șarade cel mult până la 31 August c., va participa la câștigarea prin tragere la sorț a unuĭ frumos roman de un volum.

Constatând că multe persoane ne trimet deslegărĭ la șaradele noastre fără să citească măcar ziarul, ci numaĭ din simple auzite, am hotărît d'aci înainte a nu maĭ publica numele de cât ale acelor deslegătorĭ carĭ ne vor trimite, d'impreună cu deslegarea, și cuponul tăiat din josul coloaneĭ a 4-a.

Deslegarea șaradeĭ din «Universul Literar» No 34 este :

SOFIA

Aŭ deslegat :

Bucurescĭ : D-rele Sofia Zol, Irma Ravignani, Aneta Pavelescu, Ecaterina Mănescu ;

D na Jeannette Lăscărescu.

D-niĭ Isac M. Grumberg, Tănase I. Predescu, Nicu S. Trăstineanu, Ilie I. Sinaer, Nae Constantinescu, Haralambie T. Popescu, Ion C. Popescu.

Bacăŭ : D-na Reveica Șuțescu.

Bârlad : D. N. Pandele.

Brăila : D-rele Sofia G. Ionescu, Elena D. Untaru, Maria E. Gănescu, AnaȘtern, Elena Mircescu.

D-niĭ : Costi St. Atanasiu, Cost. Trandaf, I. D. Untaru.

Balșiu : D. George H. Petrescu.

Craiova : D-ra Janeta Marinescu ; d nu Dimitrie D. Stoenescu, Ioniță Spirtariu.

C-Lung : D-ra Zoe D. Manolescu ; d. Al. Th. Dimache.

Focșanĭ : D ra Eugenia C. Alevra.

Galațĭ : D-ra Emilia I. Manole ; d. Lambru I. Mihăilescu.

Giurgiu ; D-ra Antoneta Roșescu ; d. Traian A. Voinescu.

Hușĭ : D-ra Maria N. Cornea.

Ploeștĭ : D-ra Iosefina I. Ionescu.

Tulcea : D-ra Orania I. Ștefănescu.

Vasluĭ : D nu G. N. Bărescu.

Premiul a fost câștigat prin tragere la sorț de d-ra Iosefina I. Ionescu din Ploeștĭ.

Vineri 1 Septembre c.

va apare fascicula I din noul și celebrul roman

Două Orfeline

din acest roman care este de o frumusețe rară și care este scris de nemuritorul romancier francez *Adolf d'Ennery*, va apare o fasciculă în fie-care zi și se va vinde *5 banĭ fascicula în toată țara.* Cerețĭ Vineri 1 Septembrie curent, prima fasciculă, care se va găsi de vînzare la toate chioșcurile și vînzătoriĭ de ziare din țară.

500 leĭ premiŭ

PRAF

pentru omorîrea a orĭ-ce fel de insecte

Cu acest noŭ și infallibil praf, ce noĭ prezentăm publiculuĭ, toate insectele ca : **moliile, păduchiĭ de lemn, puricĭi, mustele** și altele, **mor** la cea d'întâiŭ întrebuințare.

Se acordă **un premiŭ de 500 leĭ** celuĭ care va proba că există praf maĭ bun ca cel de maĭ sus.

De vînzare în București la administrația ziaruluĭ UNIVERSUL, str. Brezoianu No. 11 și în Iași, Craiova, Galați și Brăila la librăriile unde se vinde ziarul «Universul».

PREȚUL UNEĬ CUTII BANI 60

Fie-care cutie a acestor adevărate prafuri *(Poudre Universelle)* va purta pecetea administrațieĭ ziaruluĭ «Universul».

Suflătoare de cauciuc, spre a obține mai bine efectul cu praful pentru distrugerea moliilor, păduchilor de lemn (ploșnițe), puricilor, etc. Bucata **90 banĭ.**

ADEVĂRATA

OCAZIUNE PENTRU DAME

Frumoase și elegante umbreluțe pentru soare de mătase și satin pentru dame, se vinde la Administrația ziaruluĭ «Universul» str. Brezoianu nr. 11, cu următoarele prețurĭ:

Umbreluțe negre	lei	5.90
» negre și colorate (grațioase)	»	7.90
» » » »	»	10.50
» » » »	»	14.—
» » » cu dantelă	»	7.90
» » » »	»	10.90
» » » »	»	11.50

Nicĭ cu 30 la sută maĭ scump nu se găsesc asemenea Umbreluțe în nicĭ un magazin din țară.

SOLID SI IEFTIN

Ghete pentru Dame, de piele neagră foarte fină și foarte solide cu vîrful de lac și cu șiret camedelul acesta perechea **Lei 9.50.**

GHETE de chevraux de piele colorate și de ghems mat, în orĭ-ce mărime, cu toc jos saŭ înalt, cu nasturĭ saŭ cu șiret pentru dame, cu leĭ 10.50 și leĭ 11.80 perechea.

GHETE de vacs, de piele colorate, de lac, în orĭ-ce mărime și în orĭ-ce formă, cu nasturĭ, cu elastic saŭ șiret, pentru bărbațĭ, cu leĭ 12.50 și leĭ 13.50 perechea.

GHETE colorate saŭ de vacs, pentru băieți și fete, cu leĭ 6.50 și leĭ 8.50 perechea.

GHETE de orĭ-ce piele și în orĭ-ce formă, pentru copiĭ, cu leĭ 2.80 perechia.

GHETE pentru dame, de piele cea maĭ fină, elegante și solide cu șiret, numaĭ leĭ 9.50 perechea.

De vînzare la administrația ziaruluĭ «UNIVERSUL», strada Brezoianu No. 11, București.

Desinfectantul „NAVA"

— Aprobat de consiliile sanitare superioare la RomânPieĭ și Italieĭ.

— remiat în aniĭ 1892—93 cu medalie de aur. și diplome de onoare și de excelență la expozițiile internaționale de igienă, științifice și industriale din orașele Paris, Londra, Bruxelles, Anvers, Saint Gille Bruxelles, Geneva, Marsilia și Tunis. (Diplomele originale sunt la dispoziția publiculuĭ la administrația ziaruluĭ UNIVERSUL).

— Analizat de d. doctor chimist Bernard și recunoscut de d-sa ca compus din elementele cele maĭ eficace pentru a desinfecta.

— *Desinfectantul Nava* este cel maĭ puternic și cel maĭ economic desinfectant cunoscut până azĭ pentru a desinfecta apartamentele, privățile, vagoanele, rufăriile, etc. etc.

— Cu *Desinfectantul Nava* se poate desinfecta trupul pe calea băilor, gura și dințiĭ și se pot omorî orĭ-ce insecte, ca omizĭ, păduchĭ, puricĭ, ploșniți, etc.

— *Desinfectantul Nava* este de 20 orĭ maĭ puternic și maĭ economic de cât *accidul fenic* și orĭ-ce alt *desinfectant.*

— *Desinfectantul Nava* disolvat în apă în proporție de unu la mie face să dispară orĭ-ce miros de putregaiŭ, pe când accidul fenic disolvat în proporție de unu la sută nu produce nicĭ un efect.

Fie-care familie care va fi aprovizionată cu *Desinfectantul Nava*, **va fi păzită de holeră.**

Prețul : Sticla **leĭ 1.10.**

Depozitul principal la administrația ziaruluĭ UNIVERSUL, strada Brezoianu No. 11, și la drogheria centrală M. Stoenescu, strada Academieĭ No. 2 București.

Renumita apă de Felsina

Premiată cu 44 de medaliĭ și cu 5 brevete de la suveraniĭ din Europa. Această apă este fără seamăn. Șterge orĭ-ce pată de pe obraz și de pe corp ; netezește zbârciturile și face pielea moale și strălucitoare cum e catifeaua ; împiedică urîtul miros al sudoareĭ, înlătură culoarea galbenă a pieleĭ și face obrazul strălucitor cu ce e maĭ viĭ și maĭ naturale colorĭ, dacă culoarea galbenă nu provine din boală. Impiedică usturimile ce le face briciul și usucă erupțiile succesive. Ferește pe doamne de florile albe, boala atât de comună care alterează în mod simțitor frăgezimea și frumusețea, atât de scumpe la sexul cel frumos. Clătind gura, face să înceteze fluxiunile displăcute ale gingiilor și le întărește ; gonește mirosul dispăcut al gureĭ prin suavitatea aromeĭ sale și este neprețuită pentru a curăța dințiĭ și a le păstra albeața. Această apă întrebuințată curată, neamestecată cu apă, face să dispară durerea de dințĭ puind pe eĭ puțin bumbac muiat în ea. Prețul uneĭ sticle leĭ 1.90.—De vînzare la adm. ziaruluĭ «Universul», str. Brezoianu No. 11, București, și la depozitele de ziare din Craiova, Iași, Brăila și Galați.

Praf de dinți coraliŭ și igienic

preparat cu magnesie și chinină. Acest praf de dinți nu numaĭ că preservă dințiĭ, dar îĭ face albĭ întărind în același timp gingiile și curățind sulfarea. Impiedică să se formeze piatra și dacă s'a format deja, o face să piară. Calitățile antidistrugătoare ale acestuĭ praf sunt în stare să întârzie căderea dinților și să neutralisezе mirosul neplăcut al gureĭ ; apoĭ maĭ dă gureĭ o frăgezime particulară și fără a strica smalțul, face dințiĭ albĭ ca fildișul. Prețul uneĭ cutiĭ Leĭ 1.60.—De vînzare la adm. ziaruluĭ «Universul», str. Brezoanu, No. 11, București și la depozitele de ziare din Craiova, Iași, Brăila și Galați.

Pomada Italiană

e un produs serios studiat, un regenerator forte puternic al pĕruluĭ, ale cărcia proprietățĭ balsamice introducându-se prin porii pielei, întărește rădăcina pĕruluĭ, împiedică atrofiarea bulbilor și face să crească în câte-va săptămânĭ pĕrul și barba, dacă vitalitatea tubuluĭ capilar nu e de tot stinsă.

«Pomada Italiană», afară de aceea că oprește căderea pĕruluĭ și 'l curăță de toate murdăriile ca mătreața și altele, ținându 'l tot-d'a-una sănătos, moale și lucios, maĭ are și incontestabila proprietate de a preveni albirea pĕruluĭ. Leĭ 4.50 flaconul. — De vînzare la adm. ziaruluĭ «Universul», str. Brezoanu No. 11, București și la depozitele de ziare din Craiova, Iași, Brăila și Galați.

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES

PARTEA A TREIA

Tocmai când termina această citire lady Ferguson intră în salon.

Dênsa 'şi făcuse a doua toaletă de zi, înlocuind costumul de călătorie cu o rochie de grădină, albă, cu flori mari roşii. Era încă aşa de tânără, de fragedă, în cât Raymond fu ca orbit.

— Te iubesc ca în ziua întâia, murmură dênsul.

— Taci, respunse dênsa cu drăgălăşie.

— E aşa de bine când suntem singuri, numai noi singuri. Acolo pe yacht, cu neputinţă de comunicat două vorbe în taină.

— Ah, dar acum n'o să ne mai fie asta lesne nici pe uscat. Ne observă atâţia ochi.. Uite, chiar Jana...

Şi, printr'un semn uşor din cap, arătă o oglindă în care se reflecta grădina. Jana era în grădină, se preumbla îngrijată.

— Poate să ne vadă aşa precum noi o vedem.

— Jana, Jana! zise baronul cu o mutră de biruinţă, mi se pare că am să isbutesc a câştiga inima acestei mici selbatece.

— Ah, crezi?

— Da, chiar azi mi-a exprimat multă recunoştinţă; de ce dai din cap?

— Dacă ai şti, amicul meu, cât de adânc şi nepătruns e sufletul unor fete aşa mici!... Dar iată că vine încoace...

Nu mai puteau să vorbească în libertate.

Luară loc la biuroŭ, care era foarte mare, şi începură să rupă bande şi plicuri.

— Nu e nimic pentru mine? întrebă fata intrând în salon.

— Nimic, respunse Betsy cu uscăciune.

— Nimic, scumpă copilă, zise Raymond cu dragoste, ziarele d-tale numai...

Ii întinse un pachet de publicaţii mici pe care Jana le-ar fi devorat altă dată în citit. In acea zi însă d'abia le foileta. Ceva noŭ pătrunsese în spiritul sĕŭ, ceva care'i distrusese visăriile de fată neştiutoare.

După câte-va minute, dênsa întrebă cu sfială:

— Nu e ceva de la tata, mamă?

— Ce?... nu, nimic.

Dragostea cu care Jana făcuse întrebarea, uscăciunea cu care respunsese lady Ferguson, arătaŭ locul ce ocupa Joe Ferguson în inima uneia şi alteia.

Raymond îndreptă lucrul zicând că poşta din Australia trebuia să fi întârziat.

Apoi dete Betsyi scrisoarea avocatului sĕŭ.

— Vezi, zise dênsul, n'am de ce să mĕ mai tem.

— In privinţa capitalurilor, respunse Lady Ferguson după ce citise scrisoarea, dar în privinţa...

Se opri arătând din ochi pe Jana.

— Acuşi, acuşi o să'ţi spun, adăogă dênsa încet.

Veni servitorul şi anunţă că se adusese la masă. In cursul mâncărei conversaţia fu, după cum trebuiaŭ să se aştepte, despre accidentul din dimineaţa aceleĭ zile şi, mai mult încă, despre acea împăcare neprevĕzută a viconteluĭ şi a viconteseĭ de Preuilly cu familia luĭ Claudiŭ Champagney.

Şi tocmai atunci Raymond de Kermeric începu să înţeleagă soiul de îngrijire ce coprinsese pe Lady Ferguson.

Jana nu se mai obosea de a face întrebărĭ despre acea familie Champagney despre care nu ştia nimic în ajun, despre fratele viconteseĭ, despre nevasta luĭ, despre copiĭ. Şi vĕdit îĭ venea oare-cum rĕŭ de explicaţiile ce i se dedeaŭ în privinţa «tristei» căsătoriĭ a luĭ Claudiŭ pe care dênsa'l apĕra acum tot aşa cum apărase de dimineaţă pe fiul luĭ.

— D-voastră numiţi asta o căsătorie tristă? Dar în sfârşit, mamă, fost-aŭ dênşiĭ fericiţi?

— Nu ştiŭ şi nu mĕ interesează asta.

— Aŭ copiĭ frumoşi.

— Cu banĭ se poate îmbrăca orĭ cine bine.

— O, sunt eleganţi din naştere, sunt bine crescuţi, te-asigur, mamă. Aşa dar mama lor era o lucrătoare?

— Da, vr'o cusătoreasă din Paris, zise Betsy cu dispreţ.

Insă Jana, foarte îndrăsneaţă în acea zi, rĕspunse cu ton de convingere:

— Eŭ vĕd adesea cusătorese pariziane, mamă, şi multe din ele sunt foarte drăgălaşe în rochiţele lor sărăcăcioase însă curate. Şi e ceva foarte frumos de vĕzut o fată care'şi câştigă viaţa cu lucrul mâinilor eĭ. Eŭ n'aşĭ fi în stare să fac asta.

— De unde ştiĭ? zise Raymond rizând.

— Eŭ?... Eŭ n'aşĭ fi bună de nimic... Şi trebue ca d-şoara aceea să fi fost foarte cu minte, foarte cinstită pentru ca fratele viconteseĭ de Preuilly s'o ia de nevastă... Şi trebue să fi fost şi foarte frumoasă...

— De oare-ce n'am vĕzut-o nicĭ odată, nu putem să 'ţi rĕspundem.

— O s'o vedem în curând.

Betsy, supĕrată, era să impună tăcere fiiceĭ saie. Insă o privire a luĭ Raymond o aduse la maĭ bună socoteală. Nu trebuia să ciocnească acel cap mic de fată mare. Pasĕrile se prind cu blândeţe.

Şi, până la sfârşitul meseĭ, Jana putu să spună la palavre despre nouiĭ sĕĭ prietenĭ.

Şi, sculându-se de la masă, întrebă:

— O să mergem maĭ pe urmă la d-na de Preuilly?

—Ah! lasă'i în pace puţin, zise mama cu o mişcare de plictiseală: abia s'aŭ împăcat, să'i lăsăm în familie....

— Da, da, mamă.

Şi Jana, tremurând că simţise mânie la mama sa, o sărută pe frunte şi alergă în grădină.

Raymond şi Betsy rĕmaseră în salon unde vedeaŭ în oglinzĭ tot ce face fata, în orĭ-ce parte a grădineĭ s'ar fi aflat.

Jana se preumblă maĭ întâiŭ la întâmplare, pe aleurĭ, plecându-se pentru a mângâia florĭ saŭ intrând cu totul în tufişe.

Pe urmă se duse la un chioşc mic, locul sĕŭ favorit, unde avea cărţĭ şi lucru de mână.

Insă nu stătu acolo de cât câte-va minute.

Pânditorii o vĕzură străbătênd din noŭ grădina, făcênd zig-zagurĭ, întorcêndu-se mereŭ îndărăt ca cine-va care stă la îndoială.

— Ce-o fi avênd? murmură baronul de Kermeric plictisit de acest manej.

— Ah! ah! vreĭ să ştiĭ ce are? rĕspunse Betsy rînjind.

— Unde vrea să se ducă în sfârşit?

— Nu ghiceştĭ?

D'odată Jana păru a se hotărî la un fel.

Alergă fără întrerupere până la cell'alt capĕt al grădineĭ, opus chioşculuĭ, unde era o movilă destul de înaltă, încoronată de copacĭ. Se urcă pe movilă, desfăcu cu mâinile ramurile tufelor ce avea înainte'i, şi privi.

— Eĭ, acum eştĭ mulţumit, amicul meŭ? întrebă Betsy sbucnind într'un rîs nervos.

— O curiositate foarte firească.

— Aşĭ! nu s'a urcat nicĭ odată până acum pe movila aceea de unde se vede grădina soţilor de Preully. Şi acum s'a urcat, ştiĭ de ce? pentru că e foarte interesant de vĕzut tinerĭ frumoşĭ sosind pe yachturĭ fermecătoare ca eroiĭ din romane, şi gata să scoată sabia din teacă!... Şi d-ta n'aĭ observat, n'aĭ priceput nimic azĭ dimineaţă? Şi d-ta care te pregătesti d'atâta vreme să bagĭ în stână un puiŭ de lup, n'aĭ vĕzut că băgaşĭ un lup dar de alt soiŭ?

— Mĕ rog, scumpa mea amică, cum poţĭ să admiţĭ un moment că o fată de societate aleasă, blândă, nevinovată, bine crescută cum e Jana.

— Eĭ, scumpul meŭ, bine saŭ rĕŭ crescute, din popor saŭ din societate aleasă, toate fetele se aseamănă. Chipul lor de a se purta, cuvintele lor pot să se deosibească; fondul însă e tot-d'a-una acelaşĭ. Aĭ comis o mare nesocotinţă azĭ dimineaţă. Acum, dacă vreĭ să reparĭ rĕul, n'aĭ de perdut de loc vreme.

— Foarte bine, zise dênsul; chiar de mâne am să mĕ pun pe lucru.

VIII

Uitaţii

Trebuia să fie umflare de mare în acea zi şi lumea alerga scociorând, în luntri şi pe jos pe lângă malurĭ, căutând peştĭ, scoicĭ, racĭ. O mulţime de bărcĭ plecară maĭ departe, spre Cezembre, Ebihens, Rochefort şi alte insule din golful Saint-Malo carĭ sunt şi stâncĭ periculoase.

Şi printre aceştĭ din urmă adevĕraţĭ pescarĭ, era un flăcăŭ înalt, spătos, sdravăn ca unul din aceĭ uriaşĭ aĭ Bretanieĭ de prin vremea regeluĭ Artur.

Pe un corp atletic de o eleganţă de statue, de şi cu peptul cam prea eşit, avea un cap pătrat, bine deschis, sincer, cu o frumoasă privire cenuşie, foarte blândă, cu pĕr des, blond, bătând în roş, cu barbă mijitoare, creaţă.

In momentul în care 'l găsim, era în apă până la brâŭ şi scociorea cu un drug de fer încârligat la capĕt, într'o gaură de stâncă.

— O să'l prind, o să'l prind, murmura dênsul între dinţĭ.

Şi nu vedea că mâinele'i sunt pline de sânge şi că marea se urca mereŭ în jurul luĭ.

— D-le Guy, strigă cine-va îndărătul luĭ, d-le Guy, o să ne apuce aci apele marĭ şi pentru ce? pentru un bătlan care nicĭ nu'ţĭ place.

Guy rĕspunse fără să întoarcă capul:

— Insă le place oamenilor de la fermă şi d-tale asemenea, bătrânul meŭ Dominic.

— Ah, da, bătrânul d-tale Dominic pe care 'l urcĭ cu sila în luntre şi'l porţĭ pe mare în vreme de primejdie, ca şi cum aşa ceva s'ar potrivi cu vârsta mea... Am împlinit opt-zecĭ de anĭ, d-le Guy!

— Ceĭ multĭ înainte; te ţiĭ bine, bătrânule, cum vĕd. Ia trage un gât de rachiŭ.

Dominic refuză maĭ întâiŭ; însă numai din gest, de oare-ce d. Guy nu putea să'l vadă. Dar pe urmă îşi luă de samă zicêndu'şi că alcoolul nu aduce aşa marĭ rele, dovadă că dênsul bĕuse aşa de mult de la vârsta de douĕzecĭ de anĭ şi n'avusese nicĭ pe dracu până la vârsta aceea de 80 de anĭ în care se afla.

Inghiţi treĭ gurĭ şi era să înghiţă pe a patra când auzi un strigăt de biruinţă.

— Ah, l'am prins! l'am prins!

Guy scoase din gaura stâncĭ şi ţinea afară din apă un peşte mare care se sbătea spăimântător.

— Stăĭ să viŭ să'ţĭ ajut şi eŭ, d-le Guy.

— Nu, nu te mişca, să n'alunecĭ de pe stâncă.

Şi Guy se urcă pe insulă ţinênd peştele din dreptul urechilor pentru ca să'i maĭ ia din forţă.

— Eĭ, de astă dată o să plecăm în sfârşit? întrebă Dominic.

Căcĭ cu adevĕrat, d. Guy îĭ dădea mult de grijă, de câte orĭ îl lua la pescuit; nu era chip să'ĭ insufle minte de douĕ parale. Ast-fel, acum Dumnezeŭ ştia cum aveaŭ să facă spre a ajunge la luntre care era legată de ceal'altă parte a insuleĭ Ebihens.

— Trebue să ştiĭ că nu ne aflăm aci tocmai în insulă, d-le Guy?

Eraŭ pe nişte stâncĭ de la marginea insuleĭ şi aveaŭ de trecut braţe micĭ de mare tapiţate cu ierburĭ lungĭ în care se încurcaŭ picioarele şi adêncĭ de maĭ bine de un metru la acel ceas.

Guy zîmbi după cum zîmbia de toate observaţiile bătrânuluĭ Dominic. Dînsul cunoştea vadurĭ pe unde nu putea să fie cine-va în nicĭ o primejdie. Şi, spre uimirea luĭ Dominic, îl conduse prin locurĭ unde apa nu le trecu d'asupra mijloculuĭ.

Dominic mormăia înăbuşit pe când se urca în luntre:

— Să fie cu putinţă ca un tînĕr ca acesta să cunoască maĭ mult de cât mine locurile prin care am umblat eŭ douĕ vieţĭ de om!

Adevĕrul era că creerul îĭ îmbătrânise, că lumina minţeĭ începuse a se întuneca întocmai ca lumina zilelor în amurg.

Intrând în rîul Arguenon, Guy tăiă peştele drept în douĕ şi împărţi iar în douĕ, cu bucata, peştele mărunt pe care îl maĭ prinsese.

Dominic îşi şterse atuncĭ vr'o douĕtreĭ lacrimĭ pe furiş.

— Asta 'mĭ aduce aminte, murmură dênsul, asta... asta 'mĭ aduce aminte...

Nu spuse ce 'ĭ aducea aminte însă plânse ceva maĭ tare şi întrebă:

— Primit aĭ ştire de la d. baron?

— N'am primit de cât va timp, Dominic. Eŭ cred că nu ne maĭ scrie fiind-că are de gând să vie în curând să se instaleze la Dinard.

— Da, da, acum e vremea de petrecut la Dinard, acum e vremea...

Dominic avea poftă să prelungească conversaţia în privinţa asta.

A se citi urmarea în «Universul Literar» de Dumineca viitoare.

74

MINUNILE AMORULUĬ

Roman dramatic şi de moravurĭ

de

PIERRE SALES

PARTEA A DOUA

VI

Urmările Influenţeĭ

Observase îndestul boala birjaruluĭ pentru ca să vadă că la dênsul nu era tot aceea.

— La mine sunt cu totul alte simptome. Dar ce am eŭ oare în piept. Să fi căpătat oare o bronşită?... Orĭ aprindere de plămânĭ?... O! n'aş vrea să mor încă!... O! numaĭ douĭ treĭ anĭ de-aşĭ maĭ trăi încă!...

Nicĭ odată, până în ziua asta, ideea de moarte nu se prezintase aşa de lămurită în spiritul sĕŭ. Insă aşa durerĭ nu maĭ avusese iarăşĭ nicĭ odată.

— O! cum s'ar putea să mor fără să fi realizat nimic din ceea ce am voit să fac, D-zeule!

Nu se 'nchinase de multĭ anĭ: acum îşĭ împreună mâinile şi murmură:

— D-zeule! cred că n'am făcut nicĭ un rĕŭ de când sunt în lume. Apĕră-mĕ!

Durerea din partea dreaptă a pieptului devenea din ce în ce maĭ grozavă, tusea sporea şi la fie-ce acces i se părea că pe pereţiĭ pieptuluĭ sĕŭ grozav întins se înfig miĭ de ace.

Şi era singur. Bonenfant vagabonda pe la Auteuil după curse.

De alt-fel, era oare-cu putinţă să se găsească un doctor într'o Duminecă după amiazi? Pe cine să trimeată după un doctor? Auzise pe toţĭ vecinii sĕĭ plecând unul câte unul şi de sigur n'a vea să aibă forţa să se scoboare pentru ca să dea de veste portăreseĭ.

Trecură treĭ ceasurĭ cu foarte scurte intervale de odihnă. Durerea părea a nu înceta de cât pentru ca să reînceapă curând apoi cu maĭ mare tărie.

Când Bonenfant se întoarse seara, Ioan era aşa de prăpădit în cât maĭ că nu putea să spue ce avea.

— Trebue să fie influenţa, declară birjarul. Iţĭ trebue antipirină, cognac şi căldură.

Insă Ioan dete din cap.

— Nu, bunul meŭ amic, e alt ceva la mine: ce anume, nu ştiŭ, dar e altceva.

Şi d'abia mişcându'şi buzele adăogă:

— Ceva foarte grav!...

Iĭ era frică să nu moară.

—Vezĭ de găseşte un doctor: se poate că al nostru e acasă căcĭ e vremea pentru masă...

Doctorul era în adevĕr acasă şi tocmai se punea la masă în momentul când Bonenfant sună la uşa luĭ.

La început dînsul ordonă servitoruluĭ să spună că fusese chemat să asiste la o facere.

Insă distinse glasul plângător al birjaruluĭ care povestea simptomele *mitteluluĭ* seŭ şi se arătă.

— Cum, e bolnav prietenul d-tale?

— Da, d-le doctor.

— Acela care lucrează în usina electrică?

— Tocmai.

— Eĭ, nu 'ĭ-am spus eŭ să se păzească!... Dar vezĭ că sunt oamenĭ cărora cu nicĭ un chip nu le poţĭ băga în cap un dram de minte.

Iată că merg.

Nevasta doctoruluĭ strâmbă din nas când bărbatul sĕŭ îĭ anunţă că pleacă

— Şi asta pentru nişte simplĭ muncitorĭ carĭ poate că n'aŭ cu ce să 'ţĭ plătească. Auzĭ, tocmai Duminica şi tocmai într'o casă de unde n'aĭ putut să scoţĭ nicĭ o dată vr'un ban.

— Mĕ duc, respunse doctorul cu simplitate.

Era un om foarte bun care nu vorbea nevesteĭ sale de toţĭ bolnaviĭ pe care 'ĭ îngrijia de geaba.

Avea să îngrijească acum pe Ioan Raucourt cu un devotament nemărginit. Pentru ce? Nu ştia de sigur nicĭ dînsul. Poate că fusese fermecat ca şi toţĭ oameniĭ oneştĭ care se apropiaŭ de Ioan Raucourt.

Pe drum, puse pe birjar să'ĭ repete simptomele. Şi dădea din cap.

A se citi urmarea în «Universul politic» care va apare mâne dimineaţă Luni.

UNIVERSUL LITERAR

— No. 35 —

Acest cupon se va tăia şi se va trimite împreună cu deslegarea, în caz contrar nu se va publica numele deslegătoruluĭ.

CASA DE SCHIM

—„MERCURUL ROMÂN"—

MICHAIL EL. NACHMIAS

Bucureştĭ. Str. Smârdan No. 15

Cumpĕră şi vinde tot felul de efecte publice, bonurĭ, acţiunĭ, losurĭ permise române şi strĕine, scontează cupoane şi face orĭ-ce schimb de monezĭ.

Imprumuturĭ de banĭ pe deposite de efecte şi losurĭ.

GRATIS ŞI FRANCO.—Orĭ-cine poate cere un numĕr de probă din ziarul nostru intitulat «Mercurul Român», care publică Cursul şi listele de tragerĭ la sorţĭ ale tuturor bonurilor şi losurilor române şi strĕine şi imediat se va trimite *gratis şi franco* în toată ţara. — A se adresa la casa de schimb *Mercurul Român*, Bucureştĭ, Str. Smârdan No. 15.

In anotimpul călduros poate să servească ca cea maĭ bună şi maĭ uşoară care se poate amesteca maĭ ales şi cu vin, cognac saŭ sucurĭ de fructe

MATTONI'S GIESSHUBLER

cea mai curată APA MINERALA

El are un efect rĕcoritor şi învieter, deşteaptă apetitul şi grăbeşte digestia. Vara e o adevĕrată bĕutură bine-făcĕtoare.

Heinrich Mattonni, Karlsbad şi Viena.

MEDICO e CHIRURGO

Z. OTTO

Ho l'onore d'annunciare l'onorevole pubblico ed in particolare la mia onorevole clientela che ho mutato il mio domicilio in Calea Victorieĭ No. 111 (Podul Mogoşoaeĭ) dove do consultazioni mediche per ogni specie di malattia, dalle ore 8 alle 10 del mattino, dalle 2 alle 4 dopo pranzo e dalle ore 6 alle 8 di sera.

In pari tempo, permettomi di attrarre l'attenzione dei sofferenti che, conoscendo perfettamente tutte le specialità medicamentose del defunto Dottor Drasch, ed il metodo pure del suo trattamento, mi è facile sottoporre atale metodo di cura quegli ammalati che lo desiderassero. Le malattie secrete tanto degli uomini che delle donne, son trattate con esito felice secondo il mio metodo. Per la tubercolosi (etisia, attacco) al suo primo periodo, se non è troppo avanzata, garantisco completa guarigione. Molti attestati di ringraziamento sono à disposizioni dei malati. Peri Membri della Colonia Italiana che volesse consultare il mio metodo di guarigione, offro prezzi modicissimi.

Somiere elastice

cele maĭ solide, pentru paturĭ, se fabrică în atelierul de *ţesăturĭ de sîrmă* al luĭ

LUIGI CAPRARI

— Calea Griviţeĭ No. 110, Bucureştĭ —

Somiera solidă şi elegantă, născocită de Luigi Caprari, a fost premiată cu premiul I la concursul din *Tîrgul Moşilor.*

In fabrica aceasta, se confecţionează *grătare, dîrmoane* speciale pentru alegerea nisipuluĭ, petrişuluĭ, neghineĭ şi altele.

Coacs Leĭ 54 tona de Coacs

I-a Calitate

ADUS A CASA IN SACI

Cărbuni de piatră şi briquete din minele **Cardif** şi **Petroşenĭ** pentru stabilimente industriale, **calorifere**, sobe de fer, porcelan şi maşine de bucătărie.

Cocs de încălzit, de forges şi de turnat.

Anthracit pentru sobe Helios saŭ alte sisteme.

En gros si en detail franco la orĭ-ce staţiune a C. F. R.

Carol Löwenbach

Furnisor şi depositar de cocs, cărbunĭ de piatră şi anthracit. *Strada Sf. Voirozĭ 5*

Impotenţa Bărbatuluĭ şi Sterilitatea femeeĭ

(Nepuinţa de a face copiĭ), precum şi slăbiciunea de memorie, slăbiciunea d'a vedea şi d'a auzi, poluţiunĭ saŭ perderĭ nopturne, florĭ albe la femeĭ, boalele toate carĭ provin din prea mult abuz al plăcerilor, se vindecă de sigur întrebuinţându-se GLOBULELE RECONSTITUANTE ale dr. Taylor, aprobate de consiliile sanitare superioare din România şi Italia, preparate în marele stabiliment chimic al d-ruluĭ Bertelli, din Milan, considerate cu drept cuvênt de dr. Duplais de la Academia franceză ca cel maĭ reconstituant cunoscut până acum.

Un flacon cu instrucţie costă leĭ 8.50.

De vênzare la Drogheria Centrală Mihail Stoenescu, farmacist, strada Academieĭ No. 2, Bucureştĭ, şi la farmacia *«Ochiul luĭ Dumnezeŭ»*, Victor Thüringer, calea Victorieĭ No. 154, precum şi la toate farmaciile din ţară.

Adevĕratele flacoane cu globule Taylor, vor fi înfăşurate sub cămaşă cu o instrucţie în româneşte, stampilală cu pecetea administraţiuneĭ ziaruluĭ «Universul».

Orĭ-ce tuse vindecată!!!

1 cutie Leĭ 2.95
4 cutiĭ Leĭ 10.95

Persoanele carĭ tuşesc saŭ sufer de influenţă, astm, laringită, durere de gât, bronchită, catar, inflamaţiĭ intestinale, le sfătuim a cumpĕra renumitele

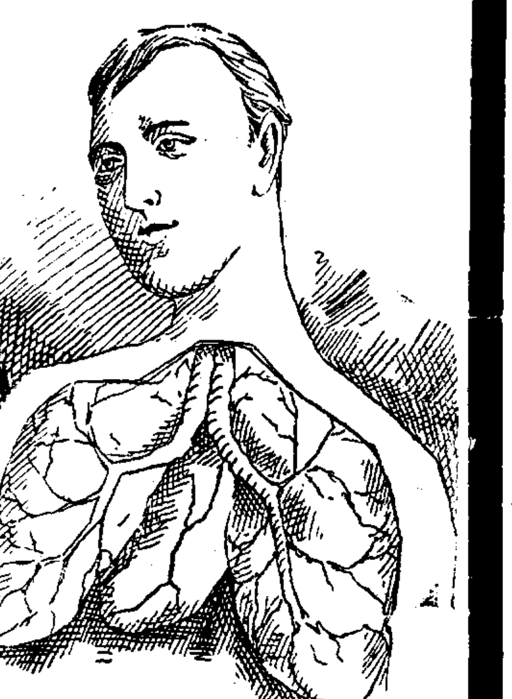

HAPURI DE CATRAMINA

— ale D-ruluĭ BERTELLI —

Premiate la 6 congrese medicale şi aprobate de consiliul sanitar superior al Românieĭ şi al Italieĭ

Aceste hapurĭ vindecă în câteva zile orĭ-ce tuse şi toate boalele de maĭ sus. — *Toate celebrităţile medicale întrebuinţează cu mare succes Hapurile de Catramină.*

De vênzare la Drogheria Centrală M. Stoenescu, Str. Academieĭ No. 2, Bucureştĭ, şi la farmacia „Ochiul luĭ Dumnezeŭ" Victor Thüringer, Calea Victorieĭ No. 154, Bucureştĭ şi la toate farmaciile din ţară.

Se vinde cu **2 Leĭ** şi **95 banĭ cutia.**—Patru cutiĭ, carĭ se vênd numaĭ cu **leĭ 10.95**, *sunt destule pentru o cură complectă.*

Toate cutiile ce nu vor avea pe din afară pecetea administr. ziaruluĭ «Universul» şi pe dinăuntru o instrucţie în româneşte, tot cu pecetea ziaruluĭ «Universul», se vor refuza ca falşificate.

Deposit de Coloniale

MAĬ IEFTIN DE CĂT ORI-UNDE

ZAHĂR cubic	Kilo Leĭ	1.05
CAFEA Rio calitatea I	» »	3.15
» Martinică calitatea I	» »	3.50
» Salvador » I	» »	3.30
« Regală (Cicoria) pachetul de 200 grame	» »	0.35

CEAĬ din cel maĭ fin, cutia mică Leĭ 1.10 şi cutia mare leĭ 2. — Niciĭ cu un preţ îndoit nu se găseşte în România asemenea ceaĭ.

UNT-DE-LEMN franţuzesc superior extra-fin, garantat pur de măsline, Litru Leĭ 2.75
» » calitatea II, în tinichele de 900 grame, » » 1.80

SARDELE cele maĭ fine cu banĭ 70. 80, 90 şi leĭ 1,15 cutia.

TON (lacherdă) preparat cu unt-de-lemn franţuzesc, cutia leĭ 1,15.

ICRE DE TON preparate cu unt-de lemn extra-fin franţuzesc, cutia leĭ 1,35.

CONSERVE FRANCEZE.—Mazăre fină, cutia de o jum. chilo banĭ 95.—Mazĕre extrafină, cutia leĭ 1 15.—Fasole verde extrafină banĭ 85 cutia.—Dovleceĭ extrafinĭ, banĭ 75 cutia.—Ciupercĭ calit. I, leĭ 1.25 cutia.—Pătlăgele vinete, banĭ 75 cutia.—Pătlăgele vinete împănate, leĭ 1.15 cutia.—Sparanghel gras, cutia de 1 chilo leĭ 2,95.—Compot de caise, de pere şi de vişine, banĭ 95 cutia.

CONSERVE DIN ŢARĂ.—Ghivecĭ, banĭ 65 cutia.—Ghivecĭ grecesc de post cu unt-de-lemn franţuzesc, leĭ 1.15 cutia.—Pătlăgele tocate banĭ 70 cutia.—Bame cu sos de pătlăgele roşiĭ, banĭ 70 cutia.—Bulion de pătlăgele roşiĭ, banĭ 70 cutia.

MUŞTAR FRANCEZ, flaconul mare banĭ 60.

LUMÎNĂRĬ DE STEARINĂ calitate superioară, leĭ 1.30 pachetul.— Calitate extra leĭ 1,15 pachetul.—Calitate prima, 540 grame pachetul, leĭ 1,05.—Calitate primă, 500 grame pachetul, banĭ 95.—Lumînărĭ pentru birjarĭ, 8 la un pachet, banĭ 95.

OREZ de Italia, calitate superioară, banĭ 75 chilo.

PASTE de Italia, în orĭ-ce formă pentru supă, leĭ 1 chilo.

SCROBEALĂ garantată pură de orez, chilo leĭ 1,25.

De vênzare la administraţia ziaruluĭ UNIVERSUL, Str. Brezoianu No. 11, Bucurescĭ

VISICATÓRE ROŞE
LE PERDRIEL

Acţiune repede şi sigură

CEA MAĬ VECHE

Singura admisă în Spitalele civile franceze

A se pretinde colórea roşie.

LE PERDRIEL & Cie. PARIS

CEL MAI FRUMOS CADOU

Un serviciŭ de argint anglo-britanic compus din 44 bucăţĭ rĕmâind alb, fără a se putea deosebi de argintul cel maĭ bun.

6 Bucăţĭ cuţite de argint de Britania.
6 « furculiţe « « «
6 « lingurĭ de masă.
12 « linguriţe de cafea.
12 « lingurĭ Moca.
1 « lingură mare pentru supă.
1 « lingură pentru lapte.

44 Bucăţĭ numaĭ cu 14 francĭ, ceea-ce se plăteşte numaĭ lucru, se pot avea contra ramburs de la firma Ant. Altmann XII/1, Wien, Hufelandg 2.

NB. Prof pentru curăţat cu 20 banĭ cutia.
573 (3)

Un minunatul microscop de buzunar descoperit de curênd, se poate vedea orĭ-ce obiect mărit de 500 de orĭ. De aceea el e indispensabil pentru toţĭ comercianţiĭ, profesoriĭ, studenţiĭ şi e folositor chiar menagerelor pentru examinarea mâncărilor şi a bĕuturilor. La microscop se maĭ adaogă *şi o lupă care e foarte* folositoare pentru miopĭ, la citit. Comandele se fac cu banĭ saŭ în mărcĭ poştale. Preţul 3 francĭ, franco în toată România. A se adresa la d. Ant. Altmann XII/1, (Export-haus) Wien, Hufelandg 2.

Foarte important

Toate boalele de ficat, stomac şi inimă se vindecă întrebuinţându-se **Hapurile vegetale Indiane** precum şi **Amar Indian** ale d-ruluĭ W. SIMON, preparate în marele stabiliment chimic al d-ruluĭ Bertelli, din Milan. Aprobate de consiliile sanitare superioare din România şi Italia.

Afară că vindecă gălbinarea, atacurile de venin, colica epatică, tumorile la ficat, inflamaţiunea splineĭ, încuiarea de trânjĭ, disenteria, gastritele cataral, indigestiunile şi nepofta de mâncare, durerile de stomac durerile de cap, boalele uterine, încetarea perioduluĭ, period puţin şi întârziat, periodul cu durere, panglică, slăbirea vedereĭ provenind din alteraţia sângeluĭ şi ficatuluĭ, nevrosele, palpitaţie de inimă şi idropisia, **Hapurile vegetale indiane şi Amarul indian sunt şi cel maĭ bun curăţitor al sângeluĭ stricat,** în urma boalelor ficatuluĭ saŭ ale efectelor de microbĭ şi miasme palustre (băltoase)

Pilulele indiane costă leĭ 2.80 şi Amarul Indian leĭ 3.

De vênzare la drogheria centrală **Mihail Stoenescu,** farmacist, strada Academieĭ No. 2, Bucureştĭ, şi la farmacia *«Ochiul luĭ Dumnezeŭ»*, Victor Thüringer, Calea Victorieĭ No. 154, precum şi la toate farmaciile din ţară.

Cutia adevĕratelor Hapurĭ indiane şi flaconul cu Amar indian vor avea o instrucţie în limba română şi vor purta pecetea administraţieĭ ziaruluĭ «Universul». Toate aceste medicamente care nu vor avea instrucţiunea cu pecetea ziaruluĭ «Universul», se vor considera ca falşificate, prin urmare nu se póte garanta efectul lor.

MARE DEPOZIT DE

CEASOARNICE

DE NECREZUT!! — Ne maĭ pomenit de eftin!!

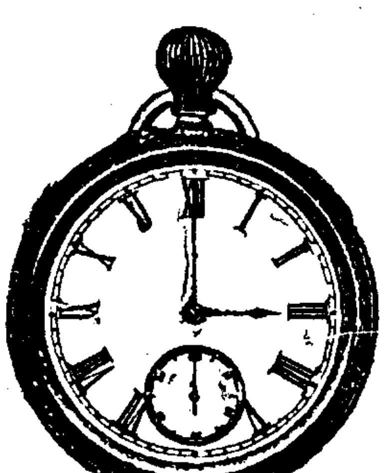

Preţurĭ de fabrică

Ceasoarnice pentru bărbaţi

	Lei B
Ceasoarnice americane de nichel, pentru buzunar (remontoir).	4.90
Ceasoarnice remontoir de nichel, mergênd 32 ore, cu Leĭ. . . 10, 8.50 şi	6.70
Ceasoarnice remontoir cu un capac de metal soleil, aurite cu aurul cel maĭ fin şi frumos gravate. Nicĭ o deosebire de un ceasornic de aur în valoare de leĭ 150. Costă numaĭ	9.90
Acelaşĭ ceasornic cu 2 capace	13.50
Ceasornic remontoir de oţel oxidat (negru) cu un capac	11.50
Acelaşĭ ceasornic cu 2 capace (noutate)	14.50
Ceasornic remontoir de argint fin cu 1 capac	11.50
Acelaşĭ ceasornic remontoir de argint fin cu 2 capace	14.50
Ceasornic remontoir de argint cel maĭ fin cu 2 capace (encre)	16.—
Ceasoarnice marĭ encre, de preciziune, de niehel, cu un capac, potrivit pentru funcţionarĭ şi maĭ cu seamă pentru maşiniştiĭ de la căile ferate	17.50
Acelaşĭ ceasornic de oţel oxidat (negru)	19.50
Ceasornic chronometru naval, de precisiune, adevĕrat Roscoff, de metal oxidat (negru), care se vinde cu 35 leĭ, numaĭ	21.50
Ceasornic-calendar remontoir (encre) de oţel oxidat, indicând orele, minutele, secundele, zilele, lunile, în câte avem ale luneĭ şi fasele lunare, bucata, în loc de 32 leĭ cum s'a vîndut până acum, numaĭ	25.90
Frumoase ceasoarnice remontoir (encre) cu 2 capace, de aurul cel maĭ fin garantat, bucata cu leĭ 69 şi 90 banĭ, leĭ 76 şi	92.—
Ceasoarnice remontoir encre cu 3 capace, de aurul cel maĭ fin garantat.	99.—

Ceasoarnice pentru Dame

Ceasoarnice remontoir de metal oxidat (negru)	13.50
Ceasoarnice de metal oxidat (negru), cu ornamante aurite	14.50
Ceasoarnice remontoir cu 1 capac de argintul cel maĭ fin	14.50
Acelaş ceasornic cu 2 capace	15.—
Ceasoarnice remontoir cu 2 capace de metal soleil, aurite cu aurul cel maĭ fin, (o adevĕrată noutate), nicĭ o deosebire de un ceas de aur adevĕrat în valoare de 150 leĭ. Bucata numaĭ	16.50
Acelaşĭ ceasornic cu un capac	14.—
Ceasornice remontoir cu 2 capace de argint, aurite cu aurul cel maĭ fin, frumos gravate, în loc de 21 leĭ cum s'aŭ vîndut până acum, numaĭ cu	18.50
Ceasornic-brăţară remontoir de argintul cel maĭ fin, alb saŭ oxidat, ultima noutate	33.—
Ceasornic remontoir de aurul cel maĭ fin garantat, cu 2 capace, frumos gravat, Bucata . . . Leĭ 39, 47 şi	59.—
Ceasornic remontoir cu 3 capace, aurul cel maĭ fin, frumos gravat . . Leĭ 52 şi	79.—
Frumoase şi elegante ceasoarnice (chatelaines-broche) de aur fin smălţuit şi cu broşa tot de aur fin smălţuit, ultima noutate	92.

Ceasoarnice deşteptătoare pentru masă

Frumoase ceasoarnice de masă, cu deşteptător (Baby)	4.30
Frumoase ceasoarnice cu deşteptător cu piciorul şi cutia cu reliefurĭ nichelate şi aurite, admirabilă podoabă pentru masă, numaĭ Leĭ	6.50
Ceasornice de masă cu deşteptător, de lemn sculptat, înălţime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevĕrată podoabă pentru un salon. Nicĭ cu 30 leĭ nu se pot cumpĕra în România asemenea ceasornice. Noĭ le vindem numaĭ cu	13.50

Frumoase lanţurĭ de oţel pentru ceasoarnice, 70 banĭ bucata.

Aceleaşĭ lanţurĭ aurite sau argintate 90 banĭ.

Alte lanţurĭ maĭ fine cu leĭ 1.20, 1.50, 2 leĭ până la 4 leĭ şi 95 banĭ bucata.

De vênzare la administraţia ziaruluĭ «Universul» str. Brezoianu No. 11, Bucureştĭ.

N. B.—Toate ceasoarnicele noastre înainte de a fi puse în vênzare, sunt reparate de unul din ceĭ maĭ bunĭ ceasornicarĭ adus de noĭ într'adins din Geneva (Elveţia); prin urmare putem garanta de mersul foarte regulat.

La administraţia ziaruluĭ «Universul» se repară şi orĭ-ce ceasoarnice cu 30 la sută maĭ eftin de cât orĭ-unde.

!! Noutate !!

FANTAZIE

Cele maĭ elegante EVANTALIURI de paie simple şi brodate, ultima noutate, se vînd la administraţia ziaruluĭ «Universul», Strada Brezoianu No. 11, cu preţurĭ cât se poate de eftine.